პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОММУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

№ 247 (20593) პარასკევი, 27 ოქტომბერი, 1989 წელი. ფასი 3 კაპ.

მ. ს. გორბაჩოვის ვიზიტი ფინეთში

სურათზე: მოლაპარაკების დროს.

საკდეს-საქინფორმის ტელეფოტო.

25 ოქტომბერს მ. ს. გორბაჩოვი ფინეთში ჩავიდა, ჰელსინკის ვანტას აეროპორტში, სადაც აღმართული იყო ორი ქვეყნის სახელმწიფო დროშები, თვითმფრინავის კიბესთან საბჭოთა ხელმძღვანელს და მის მეუღლეს მიესალმნენ ფინეთის პრეზიდენტი მ. კოივისტო მეუღლითურთ, სხვა ოფიციალური პირნი.

აეროპორტიდან მ. ს. გორბაჩოვი და მ. კოივისტო ავტომანქანით გაემგზავრნენ სსრ კავშირის საელჩოში, სადაც საპატიო საბჭოთა სტუმრის რეზიდენციაა.

ფინეთის ოქმის შესაბამისად საბჭოთა სახელმწიფოს მეთაურის შეხვედრის ოფიციალური ცერემონია გაიმართა ფინეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტის რეზიდენციის წინ მდებარე დედაქალაქის კაუპატორის ცენტრალურ მოედანზე. ცერემონიაში მონაწილეობდნენ მ. კოივისტო, ფინეთის სხვა ხელმძღვანელები. მ. ს. გორბაჩოვს მიაგეს უმაღლესი მხედრული პატივი, მოედანზე ჩამწკრივებული იყო საპატიო ყარაული. საპატიო ყარაულის უფროსმა პატაკი ჩააბარა საბჭოთა პრეზიდენტს, ორკესტრმა შეასრულა ორი ქვეყნის სახელმწიფოს ჰიმნები. მ. ს. გორბაჩოვმა და მ. კოივისტომ ჩამოუარეს საპატიო ყარაულის მწყობრს. საპატიო საბჭოთა სტუმარს წარუდგინეს პარლამენტის თავმჯდომარე კ. სორსა, პრემიერ-მინისტრი ჰ. ჰოლკერი, საგარეო საქმეთა მინისტრი პ. ჰაასიო, ფინეთის სხვა სახელმწიფო მოღვაწენი.

შემდეგ ორი მეგობარი სახელმწიფოს მეთაურები შევიდნენ პრეზიდენტის სასახლეში, სადაც ყველაზე დარბაზში გამართეს დაგეგმილი საუბრებიდან პირველი. მისი დამთავრების შემდეგ მ. ს. გორბაჩოვი და მ. კოივისტო გამოვიდნენ აივანზე, რათა მისალმებოდნენ სასახლის წინ შეკრებილ დედაქალაქის მცხოვრებლებს.

დღესვე დაიწყო მ. ს. გორბაჩოვისა და მ. კოივისტოს ოფიციალური მოლაპარაკება. ფინელი პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწენი, პრესის, რადიოსა და ტელევიზიის მიმომხილველები აღნიშნავენ, რომ სუომის დედაქალაქში გამართულმა მოლაპარაკებამ საბჭოთა კავშირ-ფინეთის ურთიერთობა შეიძლება აიყვანოს თვისებრივად ახალ დონეზე და ხელს შეუწყობს სრულად ევროპის სახლის საძირკვლის განმტკიცების საქმეს. კ. სორსამ პრესისათვის მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა: ეს არის მ. ს. გორბაჩოვის პირველი ვიზიტი ფინეთში, და უნდა ველოდოთ, რომ მის დროს განხორციელდება ისტორიული გადაწყვეტილებანი ორი ქვეყნის ურთიერთობის დარგში. მას შეუძლია თავისი თვალით ნახოს, თუ როგორია საბჭოთა კავშირის უახლესი მეზობელი. მე, როგორც ადამიანი, რომელიც დიდი ხანია მონაწილეობს მეგობრული დიალოგის ფინეთის ურთიერთობის განვითარებაში, სიმპათიით ვეკიდები საბჭოთა კავშირში მიმდინარე პროცესებს.

ფინეთის მიწა-წყალზე ყოფნის პირველი დღის მეორე ნახევარში მ. ს. გორბაჩოვი და მისი თანმხლები პირნი იყვნენ დედაქალაქის ჰიეტანიემის სასაფლაოზე, სადაც განისვენებენ ფინეთის გამოჩენილი სახელმწიფო მოღვაწენი, პრეზიდენტები ი. კ. პაასიკივი და უ. კ. კეკკონენი. მათ სახელებთან დაკავშირებულია დიდმნიშვნელოვანი ნიშანსვეტები ჩვენი ქვეყნების მეგობრული, კეთილმეზობლური ურთიერთობის დამყარებასა და განვითარებაში. საბჭოთა ხელმძღვანელმა გვირგვინებით შეამკო საფლავები.

შემდეგ კორტეჟი მივიდა ჰაკანიემის მოედანზე, სადაც მდებარეობს ვ. ი. ლენინის მუზეუმ-ბინა. მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს მომავალი ბელადი იქ ცხოვრობდა 1917 წლის აგვისტოში ფინეთში თავისი დრაკულგზის ყოფნიდან ერთ-ერთი წვეთის დროს. გვირგვინით შეამკეს სახლის მემორიალური დაფა. მ. ს. გორბაჩოვმა დაათვალიერა მუზეუმი და ჩაწერა დატოვა საპატიო დამთვალიერებელთა წიგნში.

ათასობით ადამიანი, რომლებსაც მოედნის პერიმეტრით ცოცხალი ჯაჭვი შეექმნათ, მიესალმა საბჭოთა ხელმძღვანელს. გაისმოდა შეძახილები: „გარდაქმნა — კარგია!“, „გორბაჩოვ, გორბაჩოვ!“ „მეგობრობა!“ მიზეილ სერგის ძე მივიდა ფინეთის დედაქალაქის მცხოვრებთა ჯგუფებთან, გაიმართა გულსხდილი, გულთამდი საუბარი.

მთელი მარშრუტის გაყოლებით, რომლითაც ავტომობილების კორტეჟი მიდიოდა, საპატიო საბჭოთა სტუმარს ხელმძღვანელად გვირგვინებით შეამკო საფლავები.

შემდეგ კორტეჟი მივიდა ჰაკანიემის მოედანზე, სადაც მდებარეობს ვ. ი. ლენინის მუზეუმ-ბინა. მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს მომავალი ბელადი იქ ცხოვრობდა 1917 წლის აგვისტოში ფინეთში თავისი დრაკულგზის ყოფნიდან ერთ-ერთი წვეთის დროს. გვირგვინით შეამკეს სახლის მემორიალური დაფა. მ. ს. გორბაჩოვმა დაათვალიერა მუზეუმი და ჩაწერა დატოვა საპატიო დამთვალიერებელთა წიგნში.

საღამოს პრეზიდენტის სასახლეში მ. ს. გორბაჩოვისა და რ. მ. გორბაჩოვას პატივსაცემად გაიმართა სადილი მ. კოივისტოსა და მისი მეუღლის სახელით. საბჭოთა კავშირის მხრივ სადილზე იყვნენ ა. ნ. იაკოვლევი, ქ. თ. კატუშევი, სხვა ოფიციალური პირნი, ვინც ჰელსინკში მყოფი საბჭოთა საზოგადოებრიობის წარმომადგენლთა ჯგუფი.

მ. კოივისტომ და მ. ს. გორბაჩოვმა სიტყვები წარმოთქვეს.

ა. გოროხოვი,
ა. პრისიაჟნი,
ი. რომანცოვი,
ა. სურიკოვი,
ვ. ჩუქსეევი.

რსფსრ უმაღლესი საბჭოს სესია

რსფსრ უმაღლესი საბჭოს სესია, რომელმაც მუშაობა დაიწყო 25 ოქტომბერს კრემლის დიდ სასახლეში, მოწოდებულია გზა გაუხსნას მნიშვნელოვან ცვლილებებს რუსეთის ფედერაციის სახელმწიფო ცხოვრებაში. დეპუტატები განიხილავენ რესპუბლიკის კონსტიტუციის ცვლილებებისა და დამატებების შესახებ, რუსეთის სფს რესპუბლიკის და ადგილობრივი საბჭოების სახალხო დეპუტატთა არჩევნების შესახებ კანონების პროექტებს.

ამ საკითხის თაობაზე მოხსენება გააკეთა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, რუსეთის სფსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ვ. ი. ვოროტნიკოვმა. მან აღნიშნა, რომ აგვისტოში გამოქვეყნებულ კანონების პროექტებს მრავალი გამოხმაურება მოჰყვა რესპუბლიკის ყველა კუთხეში.

სესიაზე უნდა განიხილონ აგრეთვე საკითხი რსფსრ და ადგილობრივი საბჭოების სახალხო დეპუტატთა არჩევნების მოწყობის შესახებ, თუ როგორ მომდინარეობს მუშაობა იმისათვის, რომ ავტონომიური რესპუბლიკები, მხარეები, ოლქები და რუსეთის სფს რესპუბლიკა გადავიდეს თვითმმართველობისა და თვითდაფინანსების პრინციპებზე, აგრეთვე დამტკიცდეს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებანი. (საკდესი).

განვამტკიცოთ მართლწესრიგი კოოპერატიულ სფეროში

24 ოქტომბერს სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოში ნ. ი. რიჟკოვის თავმჯდომარეობით გაიმართა მთელ რიგ სამინისტროთა და უწყებათა ხელმძღვანელების მოწვევა თათბირი ეკონომიკური სამართალდარღვევებისა და დანაშაულობათა წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერების საკითხებზე.

თათბირზე საფუძვლიანად გაანალიზეს სამედიცინო კოოპერატივების საქმიანობა. როგორც სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრის ე. ი. ჩაზოვის მოხსენებაში აღინიშნა, მათი განვითარების მიზანია მოსახლეობის სამედიცინო დახმარების ორგანიზაციაში არსებული სერიოზული ხარვეზების გამოსწორება. 1989 წლის პირველ ნახევარში სამედიცინო კოოპერატივების ქსელი ქვეყანაში, გამჯანსაღებელი კოოპერატივების ჩათვლით 1,9-დან 2,8 ათასამდე გაიზარდა. კოოპერატივებში შრომობს 48 ათასამდე კაცი. ასეთი კოოპერატივების შექმნის შედეგად რამდენადმე შემცირდა დატვირთვა მთელი რიგი რაიონების სამკურნალო-პროფილაქტიკურ დაწესებულებებში, უფრო ფართოდ ებმებიან მოსახლეობისათვის მომსახურების გაწევაში ვიწრო სპეციალიზაციის ექიმები, განსაკუთრებით იქ, სადაც საკმარისად არ არის განვითარებული პოლიკლინიკების ქსელი. ცალკეული კოოპერატივები აწარმოებენ გულმოწყალების მომსახურებას, იყენებენ მკურნალობის არატრადიციულ მეთოდებს, ეწევიან აღდგენითს შრომათერაპიას ინვალიდებისათვის.

ამასთანავე სამედიცინო კოოპერატივების საქმიანობაში გამოვლინდა ნეგატიური ტენდენციები, რომლებიც ეწინააღმდეგება როგორც მორალურ-ეთიკურ ნორმებს, ასევე კანონსაც.

სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მიერ მოწყობილმა შემოწმებამ ცხადყო რომ სამედიცინო კოოპერატივების შექმნა მთელ რიგ შემთხვევებში ხდება ჯანმრთელობის დაცვის და სანიტარიული ზედამხედველობის ორგანოების ნებადაურთველად. მრავალ კოოპერატივში გამოვლინდა ცუდი სანიტარიული მდგომარეობა.

ადამიანთა სამართლიან აღშფოთებას იწვევს მომსახურების უზომო სიძვირე, ზოგჯერ მრავალგზის რომ აღემატება სახელმწიფო ტარიფებს. ამავე დროს სახელმწიფო დაწესებულებებთან ხელშეკრულებებით კოოპერატივები მათ იჯარით აღებული შენობების, მოწყობილობისა, მასალებისა და მედიკამენტებისათვის მყარი ფასებით უხდიან საფასურს. არც თუ იშვიათია შემთხვევები, როცა უნიკალური მოწყობილობა და ხელსაწყოები იჯარით გადაეცემა კოოპერატივებს ჯანმრთელობის დაცვის იმ ძირითადი ამოცანების საზიანოდ, რომელთა მიზანია უფასო სამედიცინო დახმარების უზრუნველყოფა. აფთიაქებში ყიდულობენ დეფიციტურ წამლებს.

ადგილობრივ ხელისუფალთა მხრივ წყაროებას, ამ სფეროში არსებული მთელი რიგი პრობლემების გადაწყვეტისაგან სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს თვითჩამოცილებას მოჰყვა ის, რომ ზოგან სახელმწიფო სამეურნეოანგარიშიან სამედიცინო დაწესებულებებს არსებითად აძევებენ კოოპერატივები. იმის გამო რომ არ არის შემუშავებული კანონმდებლობა, რომელიც ამ მოვლენებთან ბრძოლას გაითვალისწინებდა, ანგარებიან საქმოსნებს საშუალება ეძლევათ უშრომელი შემოსავალი მიიღონ კოოპერატივებში, ეს კი წარმოშობს სოციალურ დაძაბულობას სამედიცინო მუშაკებსა და მოსახლეობას შორის.

თათბირის მონაწილეთა აზრით განსაკუთრებულ საფრთხეს ქმნის კოოპერაციულ სტრუქტურათა შეწყმა სახელმწიფო სტრუქტურებთან. არის ფაქტები, როცა ხელმძღვანელები უშუალოდ მონაწილეობენ კოოპერატივების საქმიანობაში.

თათბირზე გამოითქვა საფუძვლიანი კრიტიკა სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროს მისამართით კოოპერატივების საქმიანობაში არსებული ნეგატიური გამოვლინებებისადმი პასიური პოზიციის გამო. დღემდე არ არის კოოპერატივებში გაწეული დაავნოსტიკური და სამკურნალო დახმარების ხარისხისადმი კონტროლის ეფექტიანი მექანიზმი. არ არის განსაზღვრული. თუ რა იურიდიული პასუხისმგებლობა ეკისრება კოოპერატივსა და იმ სამკურნალო-პროფილაქტიკურ დაწესებულების ხელმძღვანელს, რომლის ბაზაზე მუშაობს კოოპერატივი, იმისათვის, რომ დროზე არ ისმება ან შეცდომით ისმება დიაგნოზი და სხვა უმართებული მოქმედებისათვის. სამედიცინო კოოპერატივებზე არ ვრცელდება გამოვლენილ ინფექციურ და ონკოლოგიურ დაავადებათა შესახებ ინფორმირების წესი.

თათბირზე ამ საკითხის განხილვის შეჯამებისას ნ. ი. რიჟკოვმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ სამედიცინო კოოპერატივების საქმიანობაში არსებული ღრუსები და მინუსები გამოხატავს საერთო წინააღმდეგობებს, რომლებიც ქვეყნის კოოპერაციულ მოძრაობაში წარმოიშვა მისი განვითარების ახლანდელ ეტაპზე. სწორი არ იქნებოდა სამედიცინო მიმართულების კოოპერატივების შეკვეცის საკითხის დაყენება. ისინი უნდა განვავითაროთ, მაგრამ ჯანსაღ საფუძველზე. აუცილებელია სამედიცინო კოოპერატივების და სოციალური სამართლიანობის პრინციპების უხეში დარღვევების აღკვეთა. ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო სისტემის სუსტი მხარეებიც, რომლის სრულყოფა ქვეყნის მოსახლეობის სამედიცინო მომსახურების გაუმჯობესების ძირითად გზად გვესახება.

მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებისა და ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების უურადღება მიეპყრო იმას, რომ სამედიცინო კოოპერატივების მუშაობა ზუსტად შეესაბამებოდეს სსრ კავშირში კოოპერაციის შესახებ კანონის დებულებებს და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს 1988 წლის 29 დეკემბრის დადგენილებას. ადამიანთა ჯანმრთელობასთან უშუალოდ დაკავშირებული მათი საქმიანობა უნდა მიმდინარეობდეს მეტი საჯაროობისა და კონტროლის ვითარებაში.

განსაკუთრებით აღინიშნა, რომ შეუწყნარებელია კოოპერატივებში სახელმწიფო მმართველობის ორგანოების ხელმძღვანელი მუშაკების, აგრეთვე სახელმწიფო, საზოგადოებრივი და კოოპერაციული საწარმოების, ორგანიზაციებისა და დაწესებულებების ხელმძღვანელი მუშაკების შესვლა რომელთა ფუნქციებში შედის კოოპერატივების საქმიანობისადმი კონტროლის განხორციელება.

ხაზგასმით აღინიშნა, რომ საჭიროა პრაქტიკული ღონისძიებანი სახელმწიფო სამედიცინო დაწესებულებათა მუშაობის გაუმჯობესებისათვის, ეკონომიკისა და ჯანმრთელობის დაცვის სფეროში საფინანსო კონტროლის სამსახურების განმტკიცებისათვის, კანონმდებლობის სრულყოფისათვის. ამასთან დაკავშირებით კონკრეტული დავალებანი ეძლევათ მოკავშირე რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებს, ადგილობრივი საბჭოების აღმასკომებს, სსრ კავშირის ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროსა და შესაბამისი რესპუბლიკური სამინისტროების, სსრ კავშირის ფინანსთა სამინისტროს, სამართალდაცვითი ორგანოების, სხვა ორგანიზაციების ხელმძღვანელებს.

თათბირის მუშაობაში მონაწილეობდნენ ვ. ა. კრიუჩკოვი, ა. პ. ბირიუკოვი, ბ. კ. პუგო, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარე ს. ა. შალაევი, სსრ კავშირის გენერალური პროკურორი ა. ი. სუხარევი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს საქმეთა მმართველი მ. ს. შაბარდინა, სსრ კავშირის მინისტრები ვ. ვ. ბაკატინი, ვ. ა. დურასოვი, ვ. ს. პავლოვი, კ. ზ. ტერეხი და მთელი რიგი ეკონომიკურ უწყებათა ხელმძღვანელები. (საკდესი).

„კომუნისტის“ კალენდარი

რა ვიღონოთ?

როგორ ვეგრძელოთ ნიტრატებს, რომლებიც შეიძლება ნებისმიერი ჩვენგანის ოჯახში აღმოჩნდეს?

ლილოს ხილ-ბოსტნეულის შესანახ კომბინატში მოქმედი „კომუნისტის“ საგუშაგოს წინა მასალით მკითხველებს ვაცნობეთ, რომ ახალქალაქის რაიონიდან ბაზაში უხარისხო კარტოფილს ეზიდებიან. აღვნიშნავდით, რომ იქიდან გამოგზავნილი კარტოფილის მთლიან მასაში 21 პროცენტი მწარე იყო სტანდარტებით გათვალისწინებული 1 პროცენტის ნაცვლად. როგორც ჩანს ამ პუბლიკაციამ დიდი მითქმა-მოთქმა გამოწვია. საქმეში ზემდგომი ორგანოებიც ჩაერივნენ. როგორც ასეთ დროს ვიტყვით ხოლმე, ფაქტები დადასტურდა. აღნიშნული პუბლიკაციის შემდეგ კვლავ შემოწმდა ახალქალაქიდან შემოზიდული კარტოფილის ხარისხი. როგორც გამოირკვა, ჩვენს კრიტიკას სასურველი შედეგი არ მოუყოლია, რამეთუ განმეორებით შემოწმებისას მიწის ხვედრითი წილი უკვე 22 პროცენტამდე გაზრდილიყო!

... ახლა ზემდგომი ორგანოების ყურადღება გამახვილებულია იმაზე, რომ ლილოს კომბინატში თბილისელებისათვის და რუსთაველებისათვის აუცილებელი და საჭირო ოდენობის კარტოფილი თუ სხვადასხვა სახის ბოსტნეული შემოიტანონ და ზამთრისთვის შეინახონ. ბაზაში ახლა დღენიადაგ საქმიანი ფუსფუსია. ხშირია ტელეფონის ზარიც: აი, დღეს უკვე მეორედ დარეკა „თბილავრომრეწვის“ კომიტეტის თავმჯდომარემ თენგიზ ჯაბადარმა. ამ შემთხვევით ვისარგებლეთ.

—როგორია თქვენი და პროდუქციის მომწოდებელი რაიონების პარტიული თუ სამეურნეო ორგანიზაციების საქმიანი ურთიერთობა? — ვკითხეთ თენგიზ ჯაბადარს.

— ისინი კატეგორიულად ითხოვენ, რომ პროდუქცია ადგილზე მივიღოთ. ეს ჩვენს ხელს გვაძლევს, მაგრამ თუ მათ რაიონებში არ შექმნეს პროდუქციის დამხარისხებელი პუნქტები, ისე ხარისხიან კარტოფილსა და ბოსტნეულს ვერ შემოვიტანთ. თუ ეს საკითხი არ მოგვარდა ყოველთვის იქნება დავა მომწოდებელსა და მომხმარებელს შორის, ასეთ გეთაერებაში კი ობიექტურობა ყოველთვის გამორიცხულია. „საქსახგარომრეწვმა“ მიიღო არა ერთი დაწესებულება, რომლის თანამშრომლებიც რაიონებში უნდა შეექმნათ პროდუქციის დამხარისხებელი პუნქტები. მაგრამ ეს ღონისძიებები ქაღალდზე დარჩა, რაც თავისთავად ხელს უშლის მინდორ-მაღაზია-მომხმარებლის მეთოდით მუშაობას.

მერე საქმემ მოიტანა და, საუბრისას გაირკვა, რომ ლილოს ხილ-ბოსტნეულის კომბინატის ბაზა მძიმე ფინანსურ მდგომარეობაშია: მათი ძირითადი მომხმარებლები არიან თბილისისა და რუსთავის ხილბოსტანგაჯრობის განყოფილებები. ისინი გადახდისუუნარობის გამო რამდენიმე წელიწადია დაკრედიტებიდან მოხსნეს. მათ კი დღეისათვის ლილოს კომბინატისა 8 მილიონი მანეთი მართებთ. ამის გამო, რომ კომბინატს ფული არა აქვს, ეს უკანასკნელი ვერ უხდიდა პროდუქციის მომწოდებელ ორგანიზაციებს. კომბინატს 7 მილიონ მანეთამდე ვალი აქვს. რა თქმა უნდა, ამ საქმეში ცამდე მართლები იყვნენ ის რაიონები და საზოგადოებრივი მეურნეობები, რომლებიც ლილოს კომბინატში კარტოფილსა და ბოსტნეულს ეზიდებოდნენ, ხოლო ფულს კი ვერ იღებდნენ, რის გამოც სამართლიან პრეტენზიებსაც აცხადებდნენ. მაგრამ ისიც ხომ ფაქტია, რომ თბილისელ და რუსთაველ მშრომელებს ამ ფინანსური გაფლანგვის არაფერი ეკითხებათ, მათ სურსათით სჭირდებათ. ლილოს კომბინატმა ბანკიდან მოკლევადიანი სესხი აიღო და ვალი ისე გაიტუმრა. ასე რომ, მათი მხრიდან სურსათით მომარაგებაში შეფერხებები არ იქნება, მაგრამ თუ ხილბოსტანგაჯრობის განყოფილებები ვალს არ გადაიხდიან, ლილოს კომბინატი პირშავი დარჩება სახელმწიფო ბანკთან. მათვე მოუწევთ საურავებისა და ჯარიმების გადახდა. ამასთანავე ანგარიშგასაწევია ისიც, რომ კომბინატს დაკრედიტებიდან მოხსნიან. აი მაშინ კი შესაძლოა შეფერხდეს კარტოფილისა და ბოსტნეულის შემოზიდვა.

დღეისათვის კი, ლილოს კომბინატში ასეთი ვითარებაა. ჯერჯერობით შენახული აქვთ მხოლოდ 164,4 ტონა ნიორი. ეს მესამედიც არ არის იმისა, რაც გვჭირდება. ამ ძვირფასი პროდუქტის სიმცირე გამოწვეულია იმით, რომ მხოლოდ კასპის რაიონმა შეასრულა ნიორის შემოზიდვის გეგმა. რაც შეეხება თეთრეწყაროს, ყვარლისა და სამხრეთ ოსეთის რაიონებს, მათ ნიორი საერთოდ არ შემოზიდეს.

უკვე 2 თვეზე მეტია ხახვს ეზიდებიან, მაგრამ დღემდე რესპუბლიკის რაიონებიდან შემოტანილია მხოლოდ 2000 ტონა ეს პროდუქცია. იგი საერთოდ არ შემოუტანიათ ბოლნისისა და ხაშურის რაიონებს, ხოლო მცხეთის გარდა გეგმას ვერ ასრულებს ვერც ერთი ხახვის მომწოდებელი რაიონი. როგორც ვიცით, დეფიციტი რესპუბლიკის გარედან შემოზიდული ხახვით შეივსება. შედარებით დამაკმაყოფილებელია კარტოფილის შემოზიდვის საქმე. დღეისათვის კომბინატის საცავებში შენახულია 16611,5 ტონა კარტოფილი. აქედან 1803,8 ტონა საკავშირო ფონდიდან არის მიღებული. თუმცა შენახვის გეგმის შესრულება მაინც საფრთხეშია, რადგან ახალციხის რაიონს საგეგმო 1000 ტონის ნაცვლად გადმოტვირთული აქვს მხოლოდ 185 ტონა, ახალქალაქის რაიონს 12000 ტონის ნაცვლად — 5300 ტონა. კარტოფილის შემოზიდვას აფერხებენ აგრეთვე წყალობები. შედარებით უკეთ მუშაობენ ბოგდანოვკელი მეკარტოფილეები.

არადამაკმაყოფილებლად მიმდინარეობს საკავშირო ფონდით კუთვნილი კარტოფილის გადმოტვირთვა. ჯერჯერობით კარტოფილი ჩვენთვის საერთოდ არ მოუწოდებია ორიოლის ოლქს და ესტონეთის სსრ რესპუბლიკას.

ამ დღეებში მოგალითვის ოლქიდან შემოზიდეს 1900 ტონა კარტოფილი. პროდუქცია მაინც და მაინც ხარისხიანი ვერ არის, მაგრამ იმის თქმა კი შეგვიძლია, რომ სათანადო ლაბორატორიული ანალიზის შემდეგ მთელ მასაში ნიტრატები და რადიაცია ნორმის ზევით არ ყოფილა.

სამაგიეროდ თავი ისახელეს წალკის რაიონის ავრალოს საბჭოთა მეურნეობის მებოსტნეებმა. მათ მიერ კუშნის პუნქტიდან გამოგზავნილ კომბოსტოში (ზედნადების № 191487) ნიტრატები ნორმის ზევით აღმოჩნდა. ნორმაა 500 მილიგრამი კილოგრამში, ფაქტობრივად იყო 650 მილიგრამი — კილოგრამში, კომბინატმა, რა თქმა უნდა, ასეთი „ხარისხიანი“ კომბოსტო უკან გაუგზავნა.

ჩვენ კი გულისტკივილით უნდა ვთქვათ: იქნებ ასე გულმოდგინედ არა ვართ ჩადარაჯებულები და ყოველი კილოგრამი პროდუქცია არ ისინჯება. მაშინ რას გვიშვრებით, ძვირფასო ავრალოელო მებოსტნეებო, გეწყინებათ?

ჯემალ ჟურხული,
„კომუნისტის“ სპეც. კორ.

რედაქციისაგან:

ნიტრატების პრობლემა ფრიად სერიოზულად დადგა ჩვენს წინაშე. რესპუბლიკის ხელმძღვანელობის კატეგორიული მოთხოვნით, ლილოს კომბინატში არ შეინახავენ ზედმეტი ქიმიკატებით გაჯერებულ არც ერთ გრამ კარტოფილსა თუ ბოსტნეულს. ამდენად თბილისელ და რუსთაველ მშრომელებს შეუძლიათ თამამად შეიძინონ ეს პროდუქცია „თბილავრომრეწვის“ მაღაზიებში, მაგრამ რა ვუყოთ საკუთარ ეზოებში? არის სიგნალები, რომ იქ ლაბორატორიული შემოწმებები ხშირად ფორმალურია. და ეს მაშინ, როდესაც ვიცით, რომ მაგალითად, ქვემო ქართლის მოსახლეობა, ოღონდაც როგორმე ადრე და მეტი რაოდენობით მოიწიოს მოსავალი, საკარმიდამო ნაკვეთებში განუკითხავად ხმარობს ქიმიურ სასუქებს. საკომპეტენციო ბაზრების მომხმარებელ ქალაქელებს კი საერთოდ არა აქვთ რაიმე ინდივიდუალური ხელსაწყო თუ ხაშუალება, რათა თავად განსჭვრიტონ ყოდვისას პროდუქცია და ნიტრატიანი ნაწარმი არ შეიძინონ. ნუთუ ახე ძნელია მათი სერიული წარმოება? — გვეკითხებიან მკითხველები. ჩვენი მხრივ „საქსახგარომრეწვსა“ და სხვა შესაბამის სამსახურებს ვთხოვთ გაგვაგებინონ ჩვენცა და მკითხველებსაც, რა კეთდება და უნდა გაკეთდეს საამისოდ. მართლაც, რა ვიღონოთ?

მწვავე სიგნალი

ნუ ვაყოვნებთ ჯართის დამზადებას

მეორეული ნავი ლითონის დამზადების ცხრა თვის გეგმა რესპუბლიკაში დიდი ვაივაგლახით შესრულდა. მაგრამ ეს ძირითადად ზოგიერთი ჯართის ჩამბარებლის, უწინარესად თბილისის პირველი მაისის, ორჯონიკიძის, 26 კომისრის, ხაბურთალოს, ქუთაისის ავტოსპარტნო და ლენინის რაიონების, ქალაქების — ფოთის, ჭიათურის, რუსთავის, გორის, ზუგდიდის, ახერეთე თელავის, მარტვილის, ბორჯომის, ახალციხის, წალენჯიხის რაიონების გამართული მუშაობის ხარჯზე გაკეთდა. მათ გათვალისწინებულზე მეტი ლითონი რომ არ ჩაებარებინათ სახელმწიფოსათვის, დავალება ვერ შესრულდებოდა.

მთლიანობაში ათასობით ტონა ლითონი დაკლეს მომხმარებლებს ქ. თბილისის ლენინის, კალინინის, საკარხნო, გლდანის, ხიდნაკის, ლაგოდეხის, ოზურგეთის, ახალქალაქის, ბოგდანოვკის, ყვარლის, ახმეტის, ხაშურის, ჭარელის, ბორჯომის, ამბროლაურის, ხულოს, მესტიის რაიონებმა. აფხაზეთმა გეგმას დააკლო 2 ათასი, აჭარამ — 950, სამხრეთ ოსეთმა — 430 ტონა მეორეული ლითონი.

ძალიან შეახუხტეს მუშაობა ამ მხრივ რესპუბლიკის კოლმეურნეობებმა და სახმოსნოთა მეურნეობებმა, სახმოსნოების, სავეტერინარიო ტრანსპორტისა და გზების, მხუთუჯი მრეწველობის სამინისტროების ორგანიზაციებმა, „საჭმიდროენერგომშენმა“, ჩარხმშენებლის საწარმოო გაერთიანებამ, თბილისის ელექტროშესადუღებელი მოწყობილობის, ბათუმის ელექტრომექანიკურმა ქარხნებმა, „თბილსხვირთბამშენმა“, გეოლოგიის სამმართველომ, თბილისის სახალაჭო სახმოს ორგანიზაციებმა.

იყო დრო, როცა ჩვენი რესპუბლიკის მოსწავლეები ჯართის ჩაბარებას განსაკუთრებული პასუხისმგებლობით ეკიდებოდნენ. ახლა მათ რატომღაც ხრულიად დათმეს პოზიციები და ვერ უზრუნველყვეს 3589 ტონა ლითონის ჩაბარება. ასევე უნდა ითქვას რესპუბლიკის კომკავშირულ ორგანიზაციებზეც. მათ 1822 ტონა ლითონი დაკლეს სახელმწიფოს. ეს, უწინარეს ყოვლისა, თბილისის ლენინის, პირველი მაისის, ქიროვის საჭარხნო რაიონებისა და ქ. რუსთავის კომკავშირულ ორგანიზაციებს ეხებათ.

სფრთხის წინაშეა ოქტომბრის გეგმის შესრულებაც. ამ თვეში სახელმწიფოს უნდა ჩაბარდეს 27300 ტონა ლითონი. დღეისათვის კი ჩაბარებულია მხოლოდ 14 ათასი ტონა.

არადა, ხუთი ნოემბრისათვის სახალხო დეპუტატთა სახმოების ყველა აღმასკომმა უნდა მოახსენოს რესპუბლიკის მინისტრთა სახმოს იმის თაობაზე, თუ რა ღონისძიებანი ჯართის დამზადების ოქტომბრისა და მთლიანად ათი თვის გეგმის შესრულებისათვის.

გაზეთ „კომუნისტის“ ეკონომიკის განყოფილება.

საქართველოს სსრ სახალხო კონტროლის კომიტეტში

იმპორტულზე ხელს ითბობენ

სურსათისა და მთელი რიგი სამრეწველო საქონლის ახლანდელი მწვავე დეფიციტის პირობებში, როცა სახელმწიფო ცდილობს გამონახოს საშუალებანი, რათა საზღვარგარეთის ქვეყნებში შეძენილით ერთგვარად მაინც გააუმჯობესოს მდგომარეობა, იმპორტული საქონლის დატაცებისა და გაფუჭების ფაქტების საბოლოო აღკვეთის ათვის ჩვენს რესპუბლიკაში გაწეული მუშაობა ჯერ კიდევ არ იძლევა საგრძნობ შედეგებს. ეს ნათლად დაადასტურა საქართველოს სსრ სახალხო კონტროლის კომიტეტისა და რესპუბლიკის პროფსაბჭოს მუშათა კონტროლის მიერ ტრანსპორტირებისა და შენახვისას იმპორტული სასურსათო და სახალხო მოხმარების სამრეწველო საქონლის დაცვის მდგომარეობის ერთობლივმა შემოწმებამ.

სამწუხაროდ, იმპორტული საქონლის დატაცების შემთხვევები კი არ მცირდება, მატულობს. თუ 1988 წელს შინაგან საქმეთა ორგანოების მიერ ტრანსპორტზე რეგისტრირებულია 221 ათასი ბაღენთის იმპორტული ტვირთების დატაცების 13 ფაქტი, წლევანდელ რვა თვეში უკვე რეგისტრირებული იყო 18 ფაქტი. დანაკარგის ღირებულება კი 247 ათასი მანეთია. ასეთი ზრდის ერთერთი მიზეზი ის არის, რომ მილიციასკაის რკინიგზის სამმართველოს შესაბამისი სამსახურები უხეშად არღვევენ სადირექტივო ორგანოების მითითებებს ღონისძიებების გატარებლობისა და მიწოთმოქმედების საერთო დაბალი კულტურის გამო უკიდურესად მწირია საკვები კულტურების მოსავლიანობაც. რაიონის საზოგადოებრივ მეურნეობებში არსებული მრავალწლოვანი ბალახების ნათესი ფართობების 40-45 პროცენტი ამორტიზებული და მცირე მოსავლიანია, თანაც მათი ფართობი დაგეგმილი 800 ჰექტარის ნაცვლად 284 ჰექტარია.

და მეორეც, ვინაიდან აგროტექნიკით გათვალისწინებული სამუშაოები დროზე არ ჩატარეს, ფაქტობრივად განადგურებულია მრავალწლოვანი ბალახების ნათესები წულუკიძის, ივანდიდის, კუხის, დედალაურის, წითელვარსკვლავის და მათხოჯის კოლმეურნეობებში, მეცხოველეობის კომპლექსის, ახალბედისეულის, ახალშენისა და ჭუტირის საბჭოთა მეურნეობებში.

სულ ცოტა ხანიც და ზამთარი „ძუ მგელივით მოგვიხტება". მერედა მზადა ვართ მის შესახვედრად, კიდევ ხომ არ განმეორდება წარსულის გაკვეთილები, როცა გაყინული, უწყალოდ, უსინათლოდ დარჩენილი სახლების მობინადრეობა საჩივრებს ბოლო არ უჩანდა?

თბილისის სახალხო კონტროლის საქალაქო კომიტეტმა გადაწყვიტა დროზე შეეხსენებინა დედაქალაქის შესაბამისი სამსახურების საწარმო-დანიშნულებების ხელმძღვანელებისათვის შემოდგომა-ზამთრის სეზონისათვის მომზადების აუცილებლობა, გამოევლინებინა არსებული ხარვეზები და ეზრუნა მათ აღმოსაფხვრელად.

ამთავითვე შეიძლება ითქვას, რომ საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თბომეურნეობის სამმართველოს, თბილისის ბევრი საწარმოსა და ორგანიზაციის ხელმძღვანელებმა სწორი დასკვნები გამოიტანეს ადრე დაშვებული დარღვევა-ნაკლოვანებებიდან, და ამჯერად ისინი სრული პასუხისმგებლობით შეუდგნენ გათბობის სეზონისათვის მზადებას. ასეთებს შორის დასახელებულია თვით თბომეურნეობის სამმართველოს სამსახურები, აგრეთვე საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ფიზიკის ინსტიტუტის, ფიზკულტურის ინსტიტუტის, აგრეთვე ზოგიერთი სხვა საწარმო-დაწესებულება, სადაც სამუშაოები გრაფიკის მიხედვით ტარდება და ამდენა, ისინი დადგენილ ვადებში დამთავრდება.

მაგრამ მასობრივმა შემოწმებამ ისიც ცხადყო, რომ ზოგიერთი საწარმოსა თუ ორგანიზაციის ზამთრის სეზონისათვის მზადება ჩამორჩება სამუშაო გეგმას, შესრულებული სამუშაო ვერ აკმაყოფილებს მოთხოვნებს, არ არის უზრუნველყოფილი საშენი მასალებითა და მოწყობილობით და ა. შ.

მაგალითად, წელი ტემპით სრულდება ზამთრის სეზონისათვის მოსამზადებელი სამუშაოები თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის საბინაო მეურნეობის სამმართველოს სისტემაში (უფროსი — თ. მგრელიძე). შესრულებულია შიდა სისტემების სამუშაოების გეგმის მხოლოდ 35 პროცენტი. მცირე სამშლავრის შესაცველი 24 ქვაბიდან მხოლოდ 3 შეცვალეს. საქალაქო საბჭოს აღმასკომის ჯანდაცვის სამმართველოს სისტემაში (უფროსის მოადგილე — გ. მალანია) გეგმით გათვალისწინებულია გათბობის სისტემის რემონტი 31 ობიექტზე, შემოწმების დღისათვის სარემონტო სამუშაოები დასრულებული იყო მხოლოდ 18 ობიექტზე.

არადამაკმაყოფილებელად მიმდინარეობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის (მთ. ინჟინერი — ტ. მურუსიძე) ბიოლოგიის ფაკულტეტის კორპუსის სახურავისა და გათბობის სისტემის კაპიტალური რემონტი. არ იყო შესრულებული ბრტყელი გადახურვის მოსამზადებელი სამუშაოები, ზედაპირის ცემენტირება. არაა დაცული ზედაპირის სათანადო სისწორე, არ იყო გადაკრული თუნუქი პარაპეტებზე და ა. შ. შიდა თბომომარაგების სისტემაში ელევატორებზე ლიკვიდირებულია სატალახეები, ხოლო რადიატორებზე — ზუდარები. გაფუჭებულია გათბობის სისტემის თბორეგულირების სამუშაოები. არ შედგენილა რემონტის შემდეგ შენობის გათბობის სისტემის დაწნეხის მეთოდით შემოწმების აქტი.

არადამაკმაყოფილებელი საექსპლოატაციო მდგომარეობაა სტუდქალაქის № 2, 2-ა, 4, 4-ა, 5 კორპუსებში (სტუდქალაქის სამმართველოს უფროსი — ც. რეხვიაშვილი). დაზიანებულია სამხაპ, პირსაბანი, საერთო სარგებლობის ოთახები, მათი გარკვეული ნაწილი გაუქმებულია, ჩახერგილია სარდაფები და სხვენები, კარფანჯარა შესამინია. სახურავიდან ჩამოდის წყალი, როგორც № 4 კორპუსის ბინადართა განცხადებიდან ირკვევა, ასეთი მდგომარეობა წლების მანძილზე გრძელდება.

კამოლური დართვის ფაბრიკაში (მთ. ინჟინერი — ი. ჯანჯალია) საჭიროა ბოილერებისა და მილგაყვანილობის დაბურება, ორ სამწარმოო საამქროში ბრტყელი გადახურვისა და სანიტარიული კვანძების შეკეთება, ხანძარსაწინააღმდეგო და ელექტრომკვეთადგურების ინვენტარის მომზადება, საწარმოო კორპუსის ფანჯრების შემინვა.

ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ისანში" (მთ. ინჟინერი — ა. ჯანაშია) საუწყებო საბავშვო ბაღის ძველ შენობაში შესაკეთებელი იყო გათბობის სისტემა, სახურავი, არ იყო შემინული ფანჯრები კულტურის სახლში. შესაკეთებელია სახურავი. გასამაგრებელია ბინები, გასაწმენდია რადიატორები, გამოსაცვლელია გათბობის სისტემის მილმიმყვანები.

დავით აღმაშენებლის გამზირზე მდებარე № 59-ა სახლში, რომელსაც ტრესტ „ამიერკავკასიის სატრანსპორტო მშენებლობის" ტრესტის საბინაო-კომუნალური განყოფილება ემსახურება (უფროსი — გ. კაჭლიშვილი) გათბობის მილები სხვენში შესაფუთი იყო, სახურავი — შესაღები, რადიატორები — შესაცვლელი, მართვის კვანძზე შესაკეთებელია საკვალთები, სადარბაზოს წინ შესაკეთებელია გზა, ჩასასმელია ფანჯრის მინები. ტრესტის სამუშაოთა გეგმა-გრაფიკის მიხედვით ჩასატარებელია მთელი რიგი მოსამზადებელი სამუშაოები აგრეთვე მშვიდობის გამზირზე № 10 სახლში და გურამიშვილის გამზირზე № 41 სახლში.

ზამთარი კარზეა მოდგარი

ყველაფერი მოწესრიგებული როდი აქვთ „თბილისმრეწვმშენის" ტრესტის № 8 სამშენებლო-სამონტაჟო სამმართველოს ბაღანისზე მყოფ, თემქის დასახლების II მიკრორაიონის II კვარტალის 36-ა კორპუსში.

სწარმოო გაერთიანება „ელმაგალმშენებლის" (საბინაო-კომუნალური განყოფილების უფროსი — ი. კანდელაკი) 361 მართვის კვანძიდან 70 პროცენტი გაფუჭებულია, თანაც 1988-89 წლებში გაერთიანებამ ამ განყოფილებას მხოლოდ 13 ცალი კვანძი გამოუყო. გარდა ამისა, სეზონის დადგომამდე აუცილებელია 250 მმ დიამეტრის 160 გრძივი მეტრი ამორტიზებული მილის შეცვლა გურამიშვილის ქ. № 26, 27, 33 და 37 სახლებში.

ბუაჩიძის ქ. 14-ა, 16, 18 სახლებში დასათბუნებელია მართვის კვანძები და გარე თბოქსელი. გათბობის სეზონამდე უნდა შეიცვალოს ბოილერი, რომელიც ემსახურება გურამიშვილის ჭუჭაზე მდებარე № 33 და 33-ბ სახლებს.

კომიტეტმა შემოდგომა-ზამთრის სეზონისათვის მზადებაში ხარვეზებისათვის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მთავარ ინჟინერს თ. მურუსიძეს, სტუდქალაქის უფროსს ც. რეხვიაშვილსა და მის მოადგილეს ც. შათირიშვილს გამოუცხადა საყვედური.

ზემოაღნიშნული შემოწმებიდან თვეზე მეტი გავიდა, ეს საკმარისი ვადაა როგორც გეგმით გათვალისწინებულ სამუშაოების დამთავრების, ისე ხარვეზების არსებითი გამოსწორებისათვის, მაგრამ ჯერჯერობით ამ მიმართულებით გაწეულ მუშაობაზე მხოლოდ საბინაო მეურნეობის სამმართველომ, ფიზიკის ინსტიტუტმა და კამოლური დართვის ფაბრიკამ აცნობა სახალხო კონტროლის საქალაქო კომიტეტს.

ნუ ვაყოვნებთ სიახლეთა დანერგვას

უსწრებს და მომავალ ხუთწლედში კიდევ უფრო მეტად გაუსწრებს „ა" ჯგუფის პროდუქციის გამოშვებას. ეს უკვე ფაქტია, ამაზე მეტყველებენ მომდინარე წლის მაჩვენებლები და საგაისოდ ნავარაუდევი მონაცემები. მართალია, საქონლის სიუხვე ჯერ არ გვიგრძვნია, მაგრამ, ალბათ, მალე საქმეს თავი დაედგმება.

ამასთან, არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის, მათ შორის სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების სფეროს განახლებასა და ინტენსიფიკაციაში საკვანძო როლი მანქანათმშენებლობას განკუთვნება. არაერთხელ თქმულა, რომ მანქანათმშენებლობის კომპლექსის დღევანდელობის მოთხოვნათა დონეზე აყვანა უდიდესი ეკონომიკური და პოლიტიკური ამოცანაა. მანქანათმშენებლობის განუვითარებლად წარმოუდგენელია იგივე სახალხო მოხმარების საქონლით ბაზრის მთლიანი უზრუნველყოფა.

მრეწველობის მხოლოდ ამ დარგს შესწევს უნარი დაამზადოს ასობით სახეობის ურთულესი მოხმარების საგანი. ამიტომ, მძიმე ინდუსტრიის ყველა დარგთან შედარებით მანქანათმშენებლობის განვითარებას განსაკუთრებული სახელმწიფო მნიშვნელობა ენიჭება. იგი საწარმოო აპარატის სწრაფი განახლების, მეცნიერული იდეების მატერიალიზაციის, ეროვნული შემოსავლის ზრდის სტაბილური ტემპის მიღწევის, სოციალური პრობლემის გადაწყვეტის საფუძველია. მანქანათმშენებლობის განვითარებაში აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღოს საერთოდ კი მანქანათმშენებელმა კომპლექსმა მთლიანად, შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით, პროდუქციის განაწილების მაჩვენებელი გაზარდა 3,2 პროცენტით. კომპლექსის 29 საწარმოდან და გაერთიანებიდან პროდუქციის განაწილება მიმდინარეობდა 21-ში, რომელთაგანაც დავალებას თავი ვერ გაართვა შვიდმა და ვერ უზრუნველყო სახელმწიფო შეკვეთით ნავარაუდევი 1,9 მილიონი მანეთის ნაწარმის გამოშვება.

მანქანათმშენებლობის კომპლექსში ვერც უმნიშვნელოვანესი სახალხო სამეურნეო დანიშნულების პროდუქციის გამოშვების მხრივ არის საქმე მთლად კარგად. გამოშვებულია 296,3 მილიონი მანეთის ასეთი პროდუქცია, რაც შეკვეთით გათვალისწინებულზე 5,7, ხოლო შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით 19,3 პროცენტით ნაკლებია. ჩამორჩნენ ამ მხრივ „სპეცელექტრომანქანასი" და „ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის" საწარმოო გაერთიანებები, „დილას", „ელვასა" და „საქსელმანქანის" სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანებები.

აღსანიშნავია, რომ სსრ კავშირში პირველად ათვისებული პროდუქცია ზოგიერთმა მანქანათმშენებელმა საწარმომ სახელმწიფო შეკვეთით გათვალისწინებულზე მეტი დაამზადა. „საქელექტროშედუღების" სამეცნიერო საწარმოო გაერთიანებაში, მაგალითად, ასეთი პროდუქციის წილმა წარმოების საერთო მოცულობაში 3,1-ის ნაცვლად შეადგინა 44,5 პროცენტი, ქუთაისის ელექტროიყენებენ მანქანათმშენებელი კომპლექსის ქარხნები საწარმოო სიმძლავრეებს. ამიტომაც ამ საკითხს ახლა დაწრილებით აღარ შევეხებით. ერთს კი აუვიშვებთ: იქ, სადაც გადაჭარბებით ასრულებენ პროდუქციის განაწილების გეგმებს, საწარმოო სიმძლავრეებსაც მნიშვნელოვნად უკეთ იყენებენ. მათ შორის გახლავთ ზემოხსენებული იგივე „საქაპაელისა" და ქუთაისის ელექტრომექანიკური ქარხნები, „საქელექტრომშედუღების" სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება.

ცხადია, მანქანათმშენებლობის მრეწველობამ უნდა უზრუნველყოს ეკონომიკა სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების საშუალებებით, მაგრამ მას უშუალოდ აქვს დავალებული აგრეთვე მკვეთრად გაზარდოს თვით სახალხო მოხმარების საგნების გამოშვება.

მიღებულია გადაწყვეტილება იმის თაობაზე, რომ მოკლე დროში შეიქმნას სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების თანამედროვე მძლავრი ინდუსტრია. იგულისხმება არა მარტო მსუბუქი მრეწველობა, არამედ თავდაცვითი ქარხნებიც, მძიმე ინდუსტრიისა და უწონარეს ყოვლისა, მანქანათმშენებელი საწარმოები, რომელთა წვლილი სამომხმარებლო საქონლის წარმოებასა და მიწოდებაში გადაჭრით უნდა გაიზარდოს. თანაც საქმე ეხება არა მარტო რაოდენობრივ, არამედ ხარისხობრივ მაჩვენებლებსაც.

ამავე დროს მანქანათმშენებლობის კომპლექსის საწარმოები თავს ვერ ართმევენ სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების შედარებით ისედაც მცირე გეგმას. ვინ იცის, რამდენჯერ თქმულა და კვლავ ვიმეორებთ: მრავალი საწარმო მანეთის ხელფასის ფონდზე იმდენად უმნიშვნელო საქონელს უშვებს, რომ მასზე ლაპარაკიც არ ღირს. არადა, მანქანათმშენებლობის პოტენციური შესაძლებლობანი ამ მხრივ პირდაპირ განუსაზღვრელია. ამიტომაც განსაკუთრებით დაუშვებელია, როცა ეს საწარმოები უპასუხისმგებლოდ ეკიდებიან ამ პრინციპულად მნიშვნელოვან საკითხს.

სახალხო მოხმარების საქონლის გამოშვების ცხრა თვის გეგმის შესრულებას „საქსოფლმანქანის" საწარმოო გაერთიანებამ 1656 ათასი მანეთის, ხოლო ქუთაისის მცირე გაბარიტიანი ტრაქტორების ქარხანამ — 3287 ათასი მანეთის პროდუქცია დააკლეს. ასევე არადამაკმაყოფილებლად მუშაობს ამ მხრივ ზოგიერთი სხვა მანქანათსაშენებელი საწარმოც.

ახლა, როცა მანქანათმშენებლობის კომპლექსის საწარმოები სამეურნეო ანგარიშით მუშაობენ, გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება შემოსავალს, მოგებას ზრდას. ეს საჭიროა არა მარტო მუშა-მოსამსახურეებისათვის ხელფასის მისაცემად და სხვა სოციალური საკითხების მოსაგვარებლად, არამედ საწარმოო ფონდების გაფართოებისა და სრულყოფისათვის, ახალი ტექნოლოგიის შექმნისა და დანერგვისათვის, კონკურენტუნარიანი პროდუქციის ათვისებისათვის. შემოსავლისა და მოგების ზრდას კი სხვა ფაქტორებთან ერთად ხელი უნდა შეუწყოს შემკვეთისათვის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ნომენკლატურით პროდუქციის ხარისხიანი პროდუქციის დროულმა მიწოდებამ.

ამ მხრივ დღეს მძიმე მდგომარეობაში იმყოფება მანქანათმშენებლობის კომპლექსის არც თუ ცოტა საწარმო. ძალიან უჭირთ, მაგალითად, „საქელექტრომანქანისა" და „საქსოფლმანქანის" საწარმოო გაერთიანებებს. იანვარ-სექტემბერში პირველმა მათგანმა მოხმარების ველ უზრუნველყო 2865 ათასი მანეთის, ხოლო მეორემ — 2634 ათასი მანეთის პროდუქციით. დავალიანებულია შემკვეთის წინაშე ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის გაერთიანებაც.

დროულად მიეხედოთ საქმეს, არ მივიჩნიოთ წვრილმანად მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მიღწევების დანერგვასთან დაკავშირებული არც ერთი საკითხი. საწარმოს საქმიანობა უნდა ექვემდებარებოდეს წარმოების ტექნიკური დონისა და ორგანიზაციის მუდმივ ამაღლებას, ტექნოლოგიური ციკლების სრულყოფას, მაღალი ხარისხის, კონკურენტუნარიანი პროდუქციის გამოშვებას, მის განახლებას, მომხმარებელთა მოთხოვნების სრულ დაკმაყოფილებას.

ყველაფერი ვიღონოთ იმისათვის, რომ უთუოდ შევასრულოთ ყველა ტექნიკური სიახლის დანერგვასთან, სამედიო პროდუქციის ათვისებასთან დაკავშირებული დავალებანი. მეოთხე კვარტალისა და მთლიანად მომდინარე წლის პროგრამების რეალიზაციას ყველა ელოდება.

ზოთა ამაშუკელი.

ლაპარაკით კი არა, კონკრეტული მოქმედებით

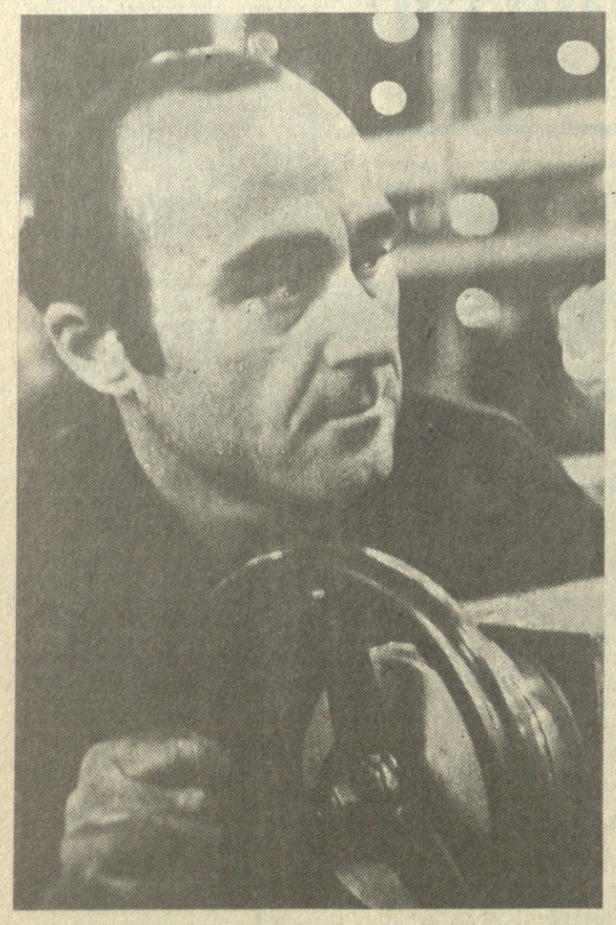

არიან ადამიანები, რომლებიც ყოველგვარი ურთულესი სიტუაციის პირობებშიც კი თავიანთი საქმის ერთგულები ყოველთვის რჩებიან, კეთილსინდისიერად ასრულებენ თავიანთ მოვალეობას, ლაპარაკით კი არა, კონკრეტული მოქმედებით ამტკიცებენ თავიანთ კაცურკაცობას.

ერთ-ერთი მათგანია თბილისის „ჩარხშენებელის" საწარმოო გაერთიანების ამწყობი ზეინკალი სიმონ გომართელი. იგი თავის სამუშაო ადგილზე მნიშვნელოვნად უსწრებს დროს, ყველაფერს საიმედოდ აკეთებს.

სურათზე: სიმონ გომართელი.

ჯაბარ ლომაძის ფოტო.

პარტიული ცხოვრების ქრონიკა

თათბირ-სემინარი მსჯელობს

ამ დღეებში საქართველოს კომპარტიის სამხრეთის და ლანჩხუთის რაიონულ კომიტეტებში გაიმართა პარტიული ორგანიზაციების სარევიზიო კომისიების წევრებისა და პირველად პარტიული ორგანიზაციების მდივნების თათბირ-სემინარი, რომლის მონაწილეებმა იმსჯელეს პარტიულ ორგანიზაციებში შრომელთა წერილებისა და განცხადებების განხილვის, საწევრო პარტიული შესატანის აღრიცხვისა და ანგარიშების მდგომარეობაზე. აგრეთვე მოისმენილი იქნა სარევიზიო კომისიის წევრების ინფორმაციები, თუ როგორ ასრულებენ ისინი დავალებებს.

განხილული საკითხების გამო მოხსენებებით და სიტყვებით გამოვიდნენ სამხრეთის და ლანჩხუთის პარტიული ორგანიზაციების სარევიზიო კომისიების თავმჯდომარეები ჯ. ტუღუში და ვ. ქორიძე, პარტიის ლანჩხუთის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგე გ. ხელაძე, სარევიზიო კომისიის წევრები: დიდი ჯიხაიშის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის პარტიული ბიუროს მდივანი ვ. ახობაძე, საქენერგოს რაიონული განყოფილების პარტიული ორგანიზაციის მდივანი თ. რუხაძე, ღრმაღელის საბჭოთა მეურნეობის პარტიული კომიტეტის მდივანი ბ. კვაჭიძე, ლესის კოლმეურნეობის პარტიული კომიტეტის მდივანი მ. ტუღუში, № 3 მოძრავი მექანიზებული კოლონის პირველადი პარტიული ორგანიზაციის მდივანი ჯ. წილოსანი, გვიმბალაურის კოლმეურნეობის პარტიული კომიტეტის მდივანი ც. ხელაძე.

თათბირ-სემინარზე მოხსენებით გამოვიდა საქართველოს კომპარტიის სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ფილიპე მახარაძე.

ნ. მოდებაძე.

საკონსტიტუციო ცვლილებები

თანამშრომლობა

„ვეძებთ საქართველოში საიმედო პარტნიორს"

„რაციონალობის მიხედვით ხვედებიან, ჭკუის მიხედვით აცილებენ". არავინ იცის, აქვს თუ არა ეკვივალენტი ამ ძველ სიბრძნეს თურქულ ენაში, მაგრამ მისი აზრი ნამდვილად შეითვისეს ამ ქვეყნის მემოდელეებმა და მკრავებმა, რომლებმაც თბილისელთა სამსჯავროზე წარმოადგინეს თურქული ფირმის „სერა ტექსტილის" ტანსაცმლის კოლექცია.

ქალის, მამაკაცისა და ბავშვის ელეგანტური კაბები, კოსტიუმები, შორტები, პალტოები, კურტაკები საფირმო ნიშნით „სერა ტექსტილი" — სულაც არ არის სრული ნუსხა იმისა, რასაც უჩვენებდნენ რესპუბლიკის მსუბუქი მრეწველობის სამინისტროს მოდისა და ტანსაცმლის კულტურის ცენტრის მიბეკნები. ტანსაცმლის მოდელების ჩვენება, რომელიც გაიმართა საქართველოს რესპუბლიკური საგარეო-სავაჭრო გაერთიანების „საქიმპექსის" ხელშეწყობით, მოწოდებულია მსუბუქი მრეწველობისა და გაჭრობის მუშაკებს გააცნოს თურქული ფირმის შესაძლებლობანი.

რას გვპირდება ეს? ასეთი კითხვით მიმართა საქინფორმის კორესპონდენტმა ფირმის პრეზიდენტს ცაგიფ ხარ სანს.

—საქმე ის არის, — თქვა მან, — რომ საქართველოში ჩვენ საიმედო პარტნიორს ვეძებთ გვსმას რომ გამოვნახავთ თანამშრომლობის ურთიერთხელსაყრელ ვარიანტებს არა მარტო ვაჭრობის თვალსაზრისით, არამედ ერთობლივი საწარმოების შექმნაშიც. ჩვენ უკვე გავეცანით თქვენი სამრეწველო საწარმოების შესაძლებლობებს და, უნდა გითხრათ, დიდ შეფასებას ვაძლევთ მათ. ვფიქრობთ თუ გავაერთიანებთ ჩვენსა და თქვენს ძალისხმევას, დიდ წარმატებებს მივაღწევთ.

— არის თუ არა საბჭოთა კავშირი თქვენი დიდი ხნის პარტნიორი, ანდა ჩვენი ბაზარი — ახალი თქვენი ფირმისათვის?

— ფირმა „სერა-ტექსტილის" წლიური საქონელბრუნვა 50-60 მილიონ დოლარს შეადგენს. აქედან საბჭოთა კავშირის წილად მოდის დაახლოებით ორმოცი პროცენტი. ასე რომ, ჩვენი კავშირურთიერთობა შეიძლება ითქვას, ტრადიციულია.

— შესაძლებელია თუ არა ბარტერული გარიგებანი საქართველოსთან, - თუ თქვენ მხოლოდ იმის იმედი გაქვთ, რომ რესპუბლიკა დადებს რა გარიგებას, გადაიხდის ვალუტით?

— უვალუტო გაცვლა გამორიცხული არ არის. საჭიროა მხოლოდ გამოინახოს ურთიერთხელსაყრელი ვარიანტები. სწორედ ამისთვის ჩამოვედით საქართველოში.

(საქინფორმი).

პირუტყვი რომ არ დაიმუსოს

ამიტომაც სახალხო კონტროლის რაიონული კომიტეტის მიერ მოწყობილი შემოწმებისას აღმოჩნდა, რომ რაიონის საზოგადოებრივ მეურნეობებში გასული წლის შესაბამის პერიოდთან შედარებით 1012 ტონით ნაკლები სენაჟი დაემზადებინათ, ასევე მნიშვნელოვნად ჩამორჩებოდა თივისა და ნამჯის წარმოებაშიც.

წელი ტემპით დაიწყეს საკვების დამზადება და მნიშვნელოვნადაც ჩამორჩნენ ამ საქმეში მერძეეობის საბჭოთა მეურნეობა-კომპლექსში (დირექტორი — გ. ანდრიაძე). აქ ხშირად ირღვევა საკვებმომპოვებელ საიჯარო რგოლებსა და მეურნეობას შორის დადებული ხელშეკრულების მოთხოვნები, მეცხოველეობის ფერმა დროულად არ მარაგდება საჭირო რაოდენობის მწვანე მასით. სწორედ ამის გამოც გამოზამთრებისათვის დამზადებული 800 ტონა სენაჟიდან 350 ტონა უკვე დახარჯულია. ძალზე ცუდი მდგომარეობა შეიქმნა სილოსის დამზადების საქმეში. შემოწმებისას ნაცვლად 3225 ტონისა ჩადებულია მხოლოდ 1500 ტონა. ამ დროს კი აქ ეშვიათი როდია სასილოსე მასის არამიზნობრივი ხარჯვის შემთხვევები. მაგალითად, საკვებმომპოვებელმა საიჯარო რგოლმა (ხელმძღვანელი — ჯ. კორძაძე) ვერ უზრუნველყო მეცხოველეობის ფერმის გამოსაკვებად 598 ტონა მწვანე მასის შემოზიდვა, მეურნეობამ ამ მიზნისათვის სასილოსედ ჩასადები მასა დახარჯა და 8,7 ათასი მანეთიც იზარალა.

მათხოჯის კოლმეურნეობის ხელმძღვანელ მუშაკთა (ყოფილი თავმჯდომარე — ე. ფიოლია) საქმისადმი გულგრილი დამოკიდებულების შედეგად დარღვეულია მეცხოველეობის საიჯარო რგოლისათვის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული წვნიანი და უხეში საკვების მიუღიდვის ვალდებულებები, რის გამოც საიჯარო რგოლმა (ხელმძღვანელი — ვ. ფაილოძე) არამიზნობრივად დახარჯა მწვანე მასა, და ნაცვლად 150 ტონა სენაჟისა და 900 ტონა სილოსისა, მხოლოდ 500 ტონა სილოსის დამზადება შეძლო. უფრო მეტიც, რგოლზე წლევანდელ 8 თვეში კოლმეურნეობის მხრიდან ხელშეკრულების შესაბამისად საკვების მიუწოდებლობისა და ცხოველთა ცუდი მოვლა-პატრონობით გამოწვეულმა ზარალმა 90 ათას მანეთს გადააჭარბა. პატარა ჯიხაიშის მებოსტნეობა-მერძეეობის საბჭოთა მეურნეობაში (დირექტორი — თ. ცაგარეიშვილი) საჭირო რაოდენობის საკვების დამზადებაც მანქანა-იარაღების უქონლობის გამო 33 ჰექტარი ნათესი ფართობიდან მწვანე მასა დროულად ვერ აიღეს და 150 ტონა სენაჟის დამზადების შესაძლებლობა დაკარგეს.

პირუტყვის საკვების დამზადებისა და შენახვის საქმეში არსებული დარღვევა-ნაკლოვანებები იმის შედეგიცაა, რომ რაიონის აგროსამრეწველო გაერთიანების შესაბამისი სამსახურები ქმედით კონტროლს არ უწევენ საკვების დამზადების საქმეს.

სახალხო კონტროლის რაიონულმა კომიტეტმა მკაცრად იმსჯელა საკვების დამზადებაში შექმნილი მდგომარეობის თაობაზე და სათანადო ღონისძიებებიც დასახა.

ახლა მთავარია, ყველაფერი იღონონ, რათა დროულად აინაზღაურონ დანაკლისი, მოიმარაგონ საკმარ რაოდენობის საკვები, თორემ ზამთარში პირუტყვი დაემშვიდობება და მერე გვიანღა იქნება თითზე კბენანი.

ოთარ მარჯანიშვილი.

ხონის რაიონის სახალხო კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარე.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1989 წლის სექტემბრის პლენუმზე, რომელიც თანამედროვე პირობებში პარტიის ეროვნული პოლიტიკის საკითხებს მიეძღვნა, ხაზგასმით აღინიშნა: „მეცნიერების, მისი პასუხისმგებლური წვლილის გარეშე, ჩვენ ვერაფერს ვერ გავაკეთებთ და ვერაფერს ვერ გავარკვევთ“. ეროვნული საკითხის გადაწყვეტა შინაგანად დაკავშირებულია ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურ განვითარებასთან, საზოგადოებრივი ცნობიერების გარდაქმნასთან. თეორიული ფრონტის დანიშნულება კი მოითხოვს საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განსაკუთრებულ ძალისხმევას. სწორედ ამ საკითხებზეა გამახვილებული ყურადღება წინამდებარე წერილში, რომელსაც სპეციალისტებსა და ფართო საზოგადოებრიობას ვთავაზობთ იმ გულწრფელი სურვილითა და იმედით, რომ მოგვანდობენ თავიანთ შეხედულებებსა და წინადადებებს ამ მეტად მტკივნეულ პრობლემებზე.

ზღვარი ცდომილებისა

საზოგადოებრივი მეცნიერება დღეს

გარდაქმნის პირობებში საზოგადოებრივი ცნობიერების გააქტიურებამ წარსულის, აწმყოსა და მომავლის ახლებური გაზრებისადმი ლეგიტიმური აუცილებლობამდე მიგვიყვანა. ათეული წლების მანძილზე პოლიტიკური აპათიით შეპყრობილმა საზოგადოებამ ერთბაშად იწყო გამოფხიზლება. მიზნის მიღწევის გზებისა და საშუალებების განსაზღვრაში დღევანდელი ეტაპი შრავალფეროვანი, ზოგჯერ სპირისპირო შეხედულებებით ხასიათდება. ეს გარდაქმნის უმთავრესი შენაძენია და უთავთავო კარგია, რადგან ჭეშმარიტება აზრთა დაპირისპირებით მიიღწევა, მისი ოპტიმალური ფორმა კი პლურალიზმია.

მაგრამ დროსა და სივრცეში უსასრულო პლურალიზმი ისევე მცდარი და მავნეა, როგორც დოგმატი. ყოველი ამოცანის წარმატებით დაძლევა მოითხოვს გარკვეულ ეტაპზე კონსოლიდაციას, განსხვავებული აზრებიდან ერთიანი პლატფორმისაკენ მოძრაობას და კვლავ ასეთ ახალ ციკლს. ამის უმთავრესი პოლიტიკური პირობაა დემოკრატიული და სამართლებრივი სახელმწიფო.

რაც შეეხება დაპირისპირებულ აზრს, ვფიქრობთ, იგი ამჯერად კონსტრუქციულ ხასიათს არსებითად მოკლებულია. ბევრია შეხედულება, ცოტაა აზრი. დიალოგი კი მოითხოვს კომპეტენტური აზრებით პაექრობას. მაგრამ ჩვენს საზოგადოებას სამწუხაროდ, ახასიათებს დაბალი პოლიტიკური კულტურა რომლის თავდათავი სამოცდაათწლიანი ისტორიული პრაქტიკა და სოციალურ-პოლიტიკური თეორიის სტაგნაცია.

ამის შესახებ ბევრი რამ თქმულა და დაწერილა. მაგრამ ჯერჯერობით სრულყოფილად ვერავინ ახსნა თეორიული ფრონტის ჩამორჩენის მიზეზები და აქედან გამომდინარე მისი დაძლევის გზები. შევეცდებით გამოვყოთ ზოგიერთი არსებითი მომენტი.

* * *

საზოგადოებრივი ცხოვრების განახლება ობიექტური აუცილებლობით მოითხოვს წარსულის კრიტიკულ გააზრებას, თორემ აწმყოსა და მომავლის თეორიული ორიენტირების მოკლებული იქნება რაციონალური მარცვალს.

ჩვენი თეორიის საფუძველია მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრება. მარქსიზმი მსოფლიო ცივილიზაციის შარაგზის ლოგიკური გაგრძელებაა, ალტერნატიული მრავალფეროვნების შემოქმედებითი ათვისების შედეგია. ამ შარაგზის გააზრების ცდები სპორადული და უსისტემო იყო.

საბოლოოდ ეი მარქსიზმი მოვწყვიტეთ საკაცობრიო აზროვნებას და ერთადერთ მეცნიერებად გამოვაცხადეთ. ყველაფერი გადავაყენეთ ერთადერთის მიზანთროპიულ მდგომარეობაში. თეორიისადმი ჩვენს დამოკიდებულებას დაკლდა ისტორიზმი და ლოგიკურობა.

სიტყვით დიალექტიკას ყოველთვის ვაღიარებდით, როგორც მოძღვრებას ყოველმხრივი და წინააღმდეგობებით სავსე ისტორიული განვითარების შესახებ, საქმით კი ხშირად თუ უნებლიეთ მას ვიღწყვებდით. ჩვენთვის უფრო მნიშვნელოვანი იყო ან ყოველთვის კი, ან ყოველთვის არა. ასე მივედით მარქსიზმის დოგმატიზაციამდე.

ტიკას, რომლის თანაბმადაც საზოგადოებრივი მეცნიერება მსახურის როლში აღმოჩნდა.

ჩვენ ყოველთვის ვაღიარებდით ამგვარი მდგომარეობის დაძლევის აუცილებლობას და მოვითხოვდით თეორიის გადაქცევას პრაქტიკის სახელმძღვანელოდ. ამის ცდებს 50-იან წლებში მოჰყვა არსებულის მექანიკური უარყოფა. ამის შედეგი იყო ვოლუნტარიზმისა და სუბიექტივიზმის აღმოცენება. ისინი ძალაში დარჩნენ უძრაობის ეპოქაშიც. მათი ძირითადი დამახასიათებელი ნიშანი იყო ეკონომიკურად, სოციალურად და პოლიტიკურად შეუძლებლის შესაძლებლად გამოცხადება, ამის გამო თეორია მოსწყდა საზოგადოებრივ ცხოვრებას და სინამდვილეს. ე. ი. დიდი ხნის მანძილზე თვით მართვის სუბიექტი უგულებელყოფდა თეორიის მნიშვნელობას. გამოდის, რომ ამ ხნის მანძილზე საზოგადოებრივი მეცნიერებანი არსებითად არ ვითარდებოდა და ცალკეულ ხელმძღვანელთა, დიდი და პატარა კულტების პირად შეხედულებებსა და ინტერესებს ემსახურებოდა.

სამწუხაროა, რომ დღეს საზოგადოების ნაწილი არსებულ ნაკლოვანებებსა და დეფორმაციებს მარქსისტული მოძღვრების არამეცნიერულობით ხსნის. საკითხისადმი მეტაფიზიკურმა მიდგომამ წარმოშვა ტენდენცია ქვეყანაში დაბუდებული „ბოროტებანი“ (ფარული ეკონომიკა ბიუროკრატიზმი, კარიერიზმი, კორუფცია და სხვა) საზოგადოებრივი მეცნიერებისათვის დაებრალებინათ. ჩვენი აზრით, უფრო დიდი ზიანი მოგვტანა მარქსიზმისადმი დოგმატურმა და ფორმალურმა დამოკიდებულებამ, მისმა დამახინჯებამ. მით უმეტეს, რომ ყველას კარგად ვეცოდინება: ახლო წარსულში უღორსნიც და დამნაშავენიც კი მარქსიზმის დროშას იყენებ ამოფარებულნი. ამ საფუძველზე წარმოშობილი ატმოსფერო „ბებია ქალი“ გახდა იმ ფსიქოლოგიური განწყობისა, რომელშიც ნებისთ თუ ისეთ მდგომარეობაში აღმოჩნდით არა მარტო საზოგადოებრივი ცნობიერების დაბალი დონის გამო, არამედ იმ სოციალურ-პოლიტიკური ვითარებითაც, რომელშიც რეჟოლუციამ გაიმარჯვა.

მართვის სუბიექტისა და ობიექტის თანაფარდობა მოითხოვდა სუბიექტის მიერ ობიექტის ღრმა ცოდნას, რომლის მეთოდოლოგიური საფუძველია საზოგადოებრივი თეორია. განვლილი გზის ანალიზი გვიჩვენებს რომ ჩვენთან უპირატესად ხდებოდა მართვის სუბიექტის აბსოლუტიზაცია, რაც სუბიექტივიზმის ნაირსახეობით გამოიხატა. თეორია მოსწყდა სინამდვილეს და მბრძანებლურ-ადმინისტრაციული სისტემის პირობებში მართვის სუბიექტს დაექვემდებარა.

სწორედ ამ პერიოდში ჩაეყარა საფუძველი იმ სამწუხარო პრაქ-

ტიკას, რომლის თანაბმადაც საზოგადოებრივი მეცნიერება მსახურის როლში აღმოჩნდა.

ჩვენ ყოველთვის ვაღიარებდით ამგვარი მდგომარეობის დაძლევის აუცილებლობას და მოვითხოვდით თეორიის გადაქცევას პრაქტიკის სახელმძღვანელოდ. ამის ცდების 50-იან წლებში მოჰყვა არსებულის მექანიკური უარყოფა. ამის შედეგი იყო ვოლუნტარიზმისა და სუბიექტივიზმის აღმოცენება. ისინი ძალაში დარჩნენ უძრაობის ეპოქაშიც. მათი ძირითადი დამახასიათებელი ნიშანი იყო ეკონომიკურად, სოციალურად და პოლიტიკურად შეუძლებლის შესაძლებლად გამოცხადება, ამის გამო თეორია მოსწყდა საზოგადოებრივ ცხოვრებას და სინამდვილეს. ე. ი. დიდი ხნის მანძილზე თვით მართვის სუბიექტი უგულებელყოფდა თეორიის მნიშვნელობას. გამოდის, რომ ამ ხნის მანძილზე საზოგადოებრივი მეცნიერებანი არსებითად არ ვითარდებოდა და ცალკეულ ხელმძღვანელთა, დიდი და პატარა კულტების პირად შეხედულებებსა და ინტერესებს ემსახურებოდა.

სამწუხაროა, რომ დღეს საზოგადოების ნაწილი არსებულ ნაკლოვანებებსა და დეფორმაციებს მარქსისტული მოძღვრების არამეცნიერულობით ხსნის. საკითხისადმი მეტაფიზიკურმა მიდგომამ წარმოშვა ტენდენცია ქვეყანაში დაბუდებული „ბოროტებანი“ (ფარული ეკონომიკა ბიუროკრატიზმი, კარიერიზმი, კორუფცია და სხვა) საზოგადოებრივი მეცნიერებისათვის დაებრალებინათ. ჩვენი აზრით, უფრო დიდი ზიანი მოგვტანა მარქსიზმისადმი დოგმატურმა და ფორმალურმა დამოკიდებულებამ, მისმა დამახინჯებამ. მით უმეტეს, რომ ყველას კარგად ვეცოდინება: ახლო წარსულში უღორსნიც და დამნაშავენიც კი მარქსიზმის დროშას იყენებ ამოფარებულნი. ამ საფუძველზე წარმოშობილი ატმოსფერო „ბებია ქალი“ გახდა იმ ფსიქოლოგიური განწყობისა, რომელშიც ნებისთ თუ ისეთ მდგომარეობაში აღმოჩნდით არა მარტო საზოგადოებრივი ცნობიერების დაბალი დონის გამო, არამედ იმ სოციალურ-პოლიტიკური ვითარებითაც, რომელშიც რევოლუციამ გაიმარჯვა.

მართვის სუბიექტისა და ობიექტის თანაფარდობა მოითხოვდა სუბიექტის მიერ ობიექტის ღრმა ცოდნას, რომლის მეთოდოლოგიური საფუძველია საზოგადოებრივი თეორია. განვლილი გზის ანალიზი გვიჩვენებს რომ ჩვენთან უპირატესად ხდებოდა მართვის სუბიექტის აბსოლუტიზაცია, რაც სუბიექტივიზმის ნაირსახეობით გამოიხატა. თეორია მოსწყდა სინამდვილეს და მბრძანებლურ-ადმინისტრაციული სისტემის პირობებში მართვის სუბიექტს დაექვემდებარა.

სწორედ ამ პერიოდში ჩაეყარა საფუძველი იმ სამწუხარო პრაქ

ფაქტი * მოვლენა * კომენტარი

დედაქალაქის საკონცერტო დარბაზებში

მომავალ წარმატებათა საწინდარი

ამ დღეს თბილისის რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის მცირე დარბაზი ხალხს ვერ იტევდა. საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სახელმწიფო კომიტეტის სიმფონიური ორკესტრის კონცერტის პროგრამა მსმენელებს თავაზობდა ს. რახმანინოვის II სიმფონიას, შენდელსონის სავიოლინო კონცერტს (სოლისტი ნატო გაბუნია) და ი. ბრამსის „ოთხ უნგრულ ცეკვას“. კონცერტზე მსმენელის წინაშე თავისი ხდირიჟორო ხელოვნება უნდა წარმოეჩინა აზმაიფარაშვილთა — ქართული მუსიკალური კულტურის ამ ცნობილი მოამაგე გვარის შვილის თაობის წარმომადგენელს.

ამ გვარის მუსიკოსთა პირველ თაობას მიეკუთვნება დირიჟორი და კომპოზიტორი შალვა აზმაიფარაშვილი. იგი კარგად ახსოვთ ქართული პროფესიული მუსიკის მოყვარულთა ძველ თაობას. დაუვიწყარი ევგენი მიქელაძის უდროოდ დალუპვის შემდეგ, იგი სათავეში ჩაუდგა და გარდაცვალებამდე, როგორც მთავარი დირიჟორი, სხვადასხვა დროს ხელმძღვანელობდა თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიურ თეატრს, საქართველოს რადიოს სიმფონიურ ორკესტრსა და ბოლოს, საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიურ ორკესტრს.

შემდეგ დირიჟორის „ესტაფეტა“ მაიღო ამ გვარის მეორე წარმომადგენელმა — გივი აზმაიფარაშვილმა. ეს შესანიშნავი მუსიკოსი, რომელიც დღეს სათავეში უდგას საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სახელმწიფო კომიტეტის ს. ლაღიძის სახელობის სიმფონიურ ორკესტრის პროგრამა მსმენელებს თავაზობდა ს. რახმანინოვის II სიმფონიას, შენდელსონის სავიოლინო კონცერტს (სოლისტი ნატო გაბუნია) და ი. ბრამსის „ოთხ უნგრულ ცეკვას“. კონცერტზე მსმენელის წინაშე თავისი ხდირიჟორო ხელოვნება უნდა წარმოეჩინა აზმაიფარაშვილთა — ქართული მუსიკალური კულტურის ამ ცნობილი მოამაგე გვარის შვილის თაობის წარმომადგენელს.

ამ გვარის მუსიკოსთა პირველ თაობას მიეკუთვნება დირიჟორი და კომპოზიტორი შალვა აზმაიფარაშვილი. იგი კარგად ახსოვთ ქართული პროფესიული მუსიკის მოყვარულთა ძველ თაობას. დაუვიწყარი ევგენი მიქელაძის უდროოდ დალუპვის შემდეგ, იგი სათავეში ჩაუდგა და გარდაცვალებამდე, როგორც მთავარი დირიჟორი, სხვადასხვა დროს ხელმძღვანელობდა თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიურ თეატრს, საქართველოს რადიოს სიმფონიურ ორკესტრსა და ბოლოს, საქართველოს სახელმწიფო სიმფონიურ ორკესტრს.

შემდეგ დირიჟორის „ესტაფეტა“ მაიღო ამ გვარის მეორე წარმომადგენელმა — გივი აზმაიფარაშვილმა. ეს შესანიშნავი მუსიკოსი, რომელიც დღეს სათავეში უდგას საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სახელმწიფო კომიტეტის რ. ლაღიძის სახელობის სიმფონიურ ორკესტრს, წლების განმავლობაში წუშაობდა სხვადასხვა მუსიკალურ კოლექტივებში, როგორც ერთერთი მოწინავე დირიჟორი. მან არაერთ საინტერესო ჩამოწუებას დუდო ხათაღე.

და აი, აზმაიფარაშვილ-მუსიკოსთა მესამე თაობის წარმომადგენელი, ბატონ გივის უმცროსი ვაჟი შვილი, 27 წლის ზაზა წარსდგა მსმენელის წინაშე თავისი ახალი ხადირიჟორო პროგრამით. თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის საკუნდო-ხადირიჟორო განყოფილებაზე სწავლის დროს ზაზა აზმაიფარაშვილს ბუნებრივ ნიჭთან ერთად აღმოაჩნდა სამგალითო შრომისუნარიანობა, რომელიც მას ჩაუნერგა მამამ და განსაკუთრებით მისმა პედაგოგმა ავთანდილ რევაზოვმა. თბილისის კონსერვატორიის დამთავრების შემდეგ ზაზა მეოთხე წელია სწავლას განაგრძობს ლენინგრადის ნ. რიმსკი-კორსაკოვის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიაში საოპერო-სიმფონიური დირიჟორის სპეციალობით. უკვე კარგად ცნობილი დირიჟორის ი. ტემირკანოვის კლასში. ზაზამ მსოფლიო მუსიკალურ კორიფეთა მოცარტის, ბეთჰოვენის, განსაკუთრებით შუბერტის (იგი მისი საყვარელი კომპოზიტორია), ჩაიკოვსკის, შოსტაკოვიჩისა და სხვათა ქმნილებებთან ერთად დიდი გულმოდგინებით შეისწავლა ქართული საოპერო თუ სიმფონიური მუსიკის საუკეთესო ნიმუშები.

პირველი, რაც თვალში ხვდება მსმენელს, ეს არის აკადემიურობა, რომლითაც გამოირჩევა მისი დირიჟორობის მანერა. ეს ფაქტი ნათლად გამოიკვეთა ს. რახმანინოვის მეორე სიმფონიის ინტერპრეტაციაში, რომელიც კონცერტის პირველ განყოფილებაში შესრულდა. ამ მასშტაბურ ქმნილებაში მკაფიოდ ჩანს რახმანინოვისეული რომანტიკული პათოსი, სიმამაცე, რომელიც დაპირისპირებულია ლირიკულ ჰვრეტით განწყობასთან. ზაზა აზმაიფარაშვილის მხატვრული ხედ გამოირჩეოდა ემოციური მუხტით, რომელიც ძალიან ორგანულად შეერწყა ავტორისეულ აზრს და მხატვრულ სახიერებას. შეიძლება თამამად ითქვას, რომ დირიჟორმა ამ მუსიკალური ტილოს არსი სავსებით შეიგრძნო და სიმფონიის შესრულების დროს ორკესტრიც მოწოდების სიმაღლეზე აღმოჩნდა.

კონცერტის მეორე განყოფილებაში თბილისის კონსერვატორიის სიმფონიური ორკესტრი განყოფილების მესამე კურსის სტუდენტმა ნატო გაბუნიამ შეასრულა XIX საუკუნის რომანტიკული მუსიკის ერთ-ერთი შედევრი ფ. მენდელსონის სავიოლინო კონცერტი. ეს პოპულარული ნაწარმოები, რომელიც გამოირჩევა ულამაზესი მუსიკითა და ტექნიკური სირთულით, მსოფლიოში მრავალ გამოჩენილ მევიოლინეთა რეპერტუარშია. ამიტომ ახალგაზრდი მუსიკოსის მხრიდან ამ ნაწარმოების შესრულებისადმი მიდგომა ნამდვილად ფრთხილი უნდა ყოფილიყო. ნატო გაბუნიამ ამ ნაწარმოების ინტერპრეტაციაში ისეთი ინდივიდუალობა გამოიჩინა, რომ ეს ფრთხილი დამოკიდებულება ვერ შეამჩნევ. ნატოს ნათელი, ინტელექტუალური ხედვა, ტექნიკური ოსტატობა, ფრაზირების ლოგიკურობა, ინტონირების სისუფთავე, ხელწერის ორიგინალობა — ეს ის ძირითადი ნიშნებია, რომლებიც ამ ახალგაზრდა მუსიკოსის ხელოვნებას ახასიათებს. ნატო გაბუნიას ნიჭიერებაში ეჭვის შეტანა ნამდვილად ძნელია. ამ ნიჭიერებას ჯერ კიდევ ბევრი რამის თქმა შეუძლია, მაგრამ ის, რაც ამ საღამოს მან მსმენელს შესთავაზა, ნამდვილად ღირებული და საინტერესო იყო.

კონცერტის შემდეგ შეიძლებოდა ზაზა აზმაიფარაშვილის გამოსვლა რესპუბლიკის სახალხო არტისტს, კომპოზიტორ სულხან ნასიძეს, აი რა თქვა მან:

— დირიჟორობა უაღრესად რთული პროფესიაა. იგი ბუნებრივი მონაცემების მთელ კომპლექსს მოითხოვს. ზაზას რამდენჯერმე მოვუსმინე და, ვფიქრობ, იგი ის მუსიკოსია, რომელიც დაჯილდოებულია როგორც შინაგანი მუსიკალური მონაცემებით, ისე კარგი პლასტიკით, გამომსახველი ჟესტითა და როგორც ჩანს, ორგანიზატორული უნარითაც.

აზრი გაგვიზიარა აგრეთვე რესპუბლიკის სახალხო არტისტმა ელდარ იხაძაძემ:

— მენდელსონის სავიოლინო კონცერტის შესრულება (რთულია, ჯერ ერთი იმიტომ, რომ იგი სავიოლინო მუსიკის ერთ-ერთი შედევრია და მეორეც იმიტომ, რომ სავიოლინო მუსიკის მოყვარულთ ამ კონცერტის ბევრი ინტერპრეტაცია აქვთ მოსმენილი. ნატო გაბუნიას ინტერპრეტაცია გამოირჩეოდა ლირიზმით, სინატიფით, ჰეშმარიტი ბგერის ჟღერადობით. ძალიან გაგვახარა ზაზა აზმაიფარაშვილმა. მისი ხახით საქართველოს ნიჭიერი და პერსპექტიული დირიჟორი ჰყავს.

ალექსი შანიძე,
კომპოზიტორი.

* * *

სურათზე: დირიჟორობს ზაზა აზმაიფარაშვილი.

ისტორია კინოფირზე

ეთნოგრაფებისა და სოციოლოგების გამოკვლევებმა გვიჩვენა, რომ ჩვენი საზოგადოების განვითარების თანამედროვე ეტაპზე სოფლად ცივილიზაციის შეჭრასთან დაკავშირებით ტრადიციები და წეს-ჩვეულებები კარგავს პირვანდელ სახეს. მაგრამ არ დაუკარგავს ის დიდი მნიშვნელობა, რომელიც ჩვენი ხალხის უძველესი ისტორიის შესწავლისა და გაშუქების საქმეში ენიჭება.

უკვე მეოთხედ საუკუნეზე მეტია, რაც საქართველოს ს. ჯანაშიას სახელობის სახელმწიფო მუზეუმის რელიგიის ისტორიის განყოფილება (გამგე — ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი მ. ხუციშვილი) სისტემატურად აწყობს სამეცნიერო-კვლევითს ექსპედიციებს საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში, სწავლობს ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ ძეგლებსა და შემორჩენილ წეს-ჩვეულებებს, მოსახლეობის ყოფას და ყოველივე ამას კინო-ფოტოდოკუმენტებში აფიქსირებს. მუზეუმის მრავალი წლის მუშაობის გამოცდილებამ ამ საკითხის კვლევის საქმეში ცხადყო, რომ ყველაზე ეფექტიან საშუალებას იძლევა შესასწავლი ობიექტების დოკუმენტური კინოფიქსირება.

მსოფლიოს ცივილიზებული ქვეყნები გარკვეულ ყურადღებას უთმობენ კინოს როგორც განსაკუთრებული ტიპის ისტორიულ წყაროს, მის განუმეორებელ თვისებებს — დოკუმენტურად ფიქსიროს და ჩვენებისას მომავალ თაობას დღემდე შემორჩენილი ტრადიციები, ადათ-წესები, საზოგადოებრივ ყოფაში მიმდინარე ცვლილებები. უკანასკნელი წლების განმავლობაში მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში, მათ შორის ჩვენშიც, გამოქვეყნდა ნაშრომები, რომლებიც ამ საკითხისადმი მიძღვნილი. დოკუმენტალური კინოს მნიშვნელობაზე, როგორც დღევანდელ ყამთაღმწერელზე მეტყველებს ისიც, რომ უკვე 3 წელია (1987, 1988 და 1989 წლები) რაც ქალაქ პიარნუში (ესტონეთი) იმართება ვიზუალური ანთროპოლოგიისა და ეთნოგრაფიული ფილმების საერთაშორისო კინოფესტივალი, რომელშიც მონაწილეობენ როგორც საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკების, ასევე ევროპისა და ამერიკის ქვეყნები (საფრანგეთი, გფრ, კანადა და სხვანი).

აღსანიშნავია, რომ ამ სამივე კინოფესტივალზე საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმმა წარადგინა სამი დოკუმენტური ისტორიული ფილმი: „ფშავი“ (1987 წ.) „ხევსურეთი“ (1988 წ.) და „თუშეთი“ (1989). სასიხარულოა. რომ სამივე ფილმმა დიდი ყურადღება მიიქცია და ფესტივალის ჟიურის დიპლომები დაიმსახურა, „როგორც შესანიშნავმა მხატვრულ-დოკუმენტურმა ნაშრომებმა“.

საქართველოში ეთნოგრაფიული კინოს განვითარებისათვის ზრუნვა მუზეუმმა დაიწყო 50-იან წლებიდან და განსაკუთრებით გაძლიერდა 60-70-იან წლებში. გაწეული მუშაობის შედეგად დღეისათვის მუზეუმის ფონდებში დაცული ეთნიკური მეცნიერულ-დოკუმენტური მასალა, რომელთაგან ბევრი ძეგლი უკვე აღარ არსებობს. მასალები მოძიებული ქართლ-კახეთში, იმერეთში, გურია-სამეგრელოში, რაჭა-ლეჩხუმში, საინგილოში, თშავ-ხევსურეთში, მთიულეთ-გუდამაყარში, ხევში და მუზეუმის მიერ 50-იან წლებში ჩატარებული არქიოლოგიური გათხრების ობიექტებზე. სწორედ ამ მოძიებული მასალების საფუძველზე მუზეუმმა დაამზადა ისტორიულ-ეთნოგრაფიული ფილმები: „თუშეთი“ (12 ნაწილი, 1979 წ.), „ხევსურეთი“ (8 ნაწილი, 1980 წ.), „მთიულეთ-გუდამაყარი“ (3 ნაწილი 1979 წ.), „ფშავი“ (8 ნაწილი 1985 წ.).

ამჟამად დაწყებულია 5-ნაწილიანი დოკუმენტური ფილმის „თიანეთის“ გადაღება და სადაცაა დამთავრდება ფილმი „ყველიერი საქართველოში“.

1990 წლიდან მუზეუმი იწყებს არქეოლოგიური და ისტორიული ფილმების წარმოებას.

სულიკო ნუცუბიძე.

გვემატოს

ახალი ლიტერატურული გაზეთი

ამ დღეებში „სოიუზპეჩატის“ ჯიხურებში გამოჩნდა ახალი გაზეთი „უქიმერიონი“. ამ ფაქტთან დაკავშირებით, რამდენიმე კითხვით მივმართეთ მის რედაქტორს, მწერალ თეიმურაზ ლანჩავას.

— რა დანიშნულება აქვს „უქიმერიონს“?

— „უქიმერიონი“ ერთობლივი გამოშვებაა საქართველოს მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების და გაზეთ „ქუთაისის“. მისი დანიშნულებაა მრავალფეროვნად წარმოაჩინოს მიმდინარე ლიტერატურული პროცესები, გზა გაუხსნას ნიჭიერ ახალგაზრდობას, კონტაქტები დაამყაროს მეზობელ რაიონებთან სადაც შემოქმედებითი გაერთიანებები არსებობენ.

— როგორი იქნება გაზეთის პერიოდულობა?

— გაზეთი თვეში ერთხელ გამოვა. ვეცდებით, მისი ლიტერატურული ღირებულება მასშტაბური და მნიშვნელოვანი იყოს, ეს კი საშუალებას მოგვცემს მოვიზიდოთ და გავიმრავლოთ მკითხველი.

— პირველი ნომრით თუ ხართ კმაყოფილი?

— მთავარია, რომ დაიბადა ახალი გაზეთი, თორემ ნაკლს თანდათან გამოვასწორებთ... „მარად და ყველგან საქართველოვ, მე ვარ შენთანა!“ — დიდი ილიას ეს სიტყვები წავუმძღვარეთ გაზეთს. ვფიქრობთ, ამ ეპიგრაფში გამოხატულია გაზეთის კრედოც.

პირველი ნომერი იხსნება ილიასავე ლექსით „დედაო ღვთისაო“ და იქვე გამოქვეყნებულია სარედაქციო სტატია „სულიერი ამაღლებისათვის“.

— რაკი „უქიმერიონი“ საქართველოს მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების ორგანოა და თქვენ ამ განყოფილების ხელმძღვანელი ბრძანდებით, ცოტა რამ გვეამბეთ განყოფილების მუშაობაზე...

— სულ რამდენიმე თვეა, რაც ამ თანამდებობაზე ამირჩიეს. ვგრძნობ დიდ პასუხისმგებლობას, რომელიც დამეკისრა. ქუთაისის შემოქმედებით ინტელიგენციას და, მით უმეტეს, მწერლობას, ყოველთვის გამორჩეული ადგილი ეკავა და უკავია რესპუბლიკის ცხოვრებაში. დროის ამ მცირე მონაკვეთში ქალაქის ხელმძღვანელობისა და კოლეგების დახმარებით შევძელით სიახლეებს შევჭიდებოდით. გაზეთ „უქიმერიონზე“ უკვე ითქვა. ასევე საინტერესო ფაქტად უნდა ჩაითვალოს ისიც, რომ მწერალთა კავშირთან შევქმენით ლიტერატურული თეატრი (სამხატვრო ხელმძღვანელი — რესპუბლიკის დამსახურებული არტისტი ერემო სვანაძე), სადაც გამორჩეულად ნიჭიერი მსახიობები მოვიწვიეთ. ამ თეატრის დანიშნულებაა, ფართო პროპაგანდა გაუწიოს რესპუბლიკაში მცხოვრებ მწერალთა ნაწარმოებების სცენურ აღქმას.

უმნიშვნელოვანეს ფაქტად მიგვაჩნია ალმანახ „განთიადის“ ყოველთვიურ ყურნალად გადაკეთება. კარგი პირი უჩანს მწერალთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესების საქმესაც.

გვაქვს მომავლის პერსპექტიული გეგმები, ვნახოთ...

ესაუბრა
ვაჟა თევდორაძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

სპორტის ამბები

მიზნამდე ერთი ნაბიჯია

ორი ტურიც, და დასრულდება პირველი ლიგის გუნდების ჩემპიონატის განვითარებისათვის ზრუნვა მუზეუმმა დაიწყო 50-იან წლებიდან და განსაკუთრებით გაძლიერდა 60-70-იან წლებში. გაწეული მუშაობის შედეგად დღეისათვის მუზეუმის ფონდებში დაცული ეთნიკური მეცნიერულ-დოკუმენტური მასალა, რომელთაგან ბევრი ძეგლი უკვე აღარ არსებობს. მასალები მოძიებული ქართლ-კახეთში, იმერეთში, გურია-სამეგრელოში, რაჭა-ლეჩხუმში, საინგილოში, თშავ-ხევსურეთში, მთიულეთ-გუდამაყარში, ხევში და მუზეუმის მიერ 50-იან წლებში ჩატარებული არქიოლოგიური გათხრების ობიექტებზე. სწორედ ამ მოძიებული მასალების საფუძველზე მუზეუმმა დაამზადა ისტორიულ-ეთნოგრაფიული ფილმები: „თუშეთი“ (12 ნაწილი, 1979 წ.), „ხევსურეთი“ (8 ნაწილი, 1980 წ.), „მთიულეთ-გუდამაყარი“ (3 ნაწილი 1979 წ.), „ფშავი“ (8 ნაწილი 1985 წ.).

ამჟამად დაწყებულია 5-ნაწილიანი დოკუმენტური ფილმის „თიანეთის“ გადაღება და სადაცაა დამთავრდება ფილმი „ყველიერი საქართველოში“.

1990 წლიდან მუზეუმი იწყებს არქეოლოგიური და ისტორიული ფილმების წარმოებას.

სულიკო ნუცუბიძე.

კონტაქტები

„ბრავალჟამიერ“ კალიფორნიაში

საქინფორმის სპეციალური კორესპონდენტი ანატოლი რუხაძე ფოტოტელეგრაფით გადმოგვცემს ტექსტს და სურათებს ჰალიუ სან-დიეგოდან (ამერიკის შეერთებული შტატები).

მიმზიდველი მიკი მაუსი და თბილისელი მოსწავლე თათია რუხაძე ცდილობენ „ქართულს“, ფართოფარფლებიან ქუდებში კოვბოები მოთმინებით დგანან ხინკლის რიგში, ხოლო 65 ათასი მაყურებელი მჭიხარე ტაშით აჯილდოვებს საქართველოს სიმღერასა და ცეკვის სახელმწიფო დასმსახურებული ანსამბლის მსახიობთა გამოსვლას.

მესამე დღეა სანდიეგოელები ეცნობიან ქართულ ხელოვნებას. მათ ელით შეხვედრები თბილისის მესამე ეკსპერიმენტული სკოლის ბავშვთა ქორეოგრაფიულ ანსამბლთან, თბილისის მარიონეტების სახელმწიფო თეატრთან, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტებთან, მხატვრებთან, კინემატოგრაფოსტატებთან, ხელმარჯვე ოსტატებთან, კულინარებთან.

საქართველოს უძველესმა კულტურამ და ხელოვნებამ გაგვაოცა, — თქვა სან-დიეგოს მერმა მორინ ო'კონორმა.

კალიფორნიაში ყელის „მრავალჟამიერი“.

სურათებზე: თბილისის ბავშვთა ქორეოგრაფიული ანსამბლის ნორჩი მსახიობები ბალბუას პარკში გამოსვლის დროს. ოვაციით შეხვდნენ სანდიეგოელები საქართველოს ხალხური ცეკვებსა და სიმღერის სახელმწიფო დასმსახურებული ანსამბლის მსახიობთა გამოსვლას.

„წაღვერი“ – ჩინებულია!

მომხმარებლებმა მიიღეს ახალი სამკურნალო წყლის პირველი პარტია

ქრონიკული გასტრიტი კუჭის დაქვეთებული, ნორმალური და მომატებული სეკრეტული ფუნქციით, კუჭისა და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულოვანი დაავადება, ქრონიკული კოლიტი, ღვიძლისა და სანაღვლე გზების დაავადებები, შაქრიანი დიაბეტი, ქრონიკული პანკრეატიტი, საშრდე გზების დაავადებები — ასეთია მინერალური წყლის „წაღვერის“ სამკურნალო რეცეპტურა და შესაძლებლობები.

„წაღვერი“ ვისთვის ახალი მინერალური, თავად წაღვერელებისათვის კი ჩვეულებრივი წყალია, რომელიც ამ დაბის დასვენების პარკში აგერ საუკუნეზე მეტია მოჩუხჩუხებს და დღემდე უქმად იღვრებოდა.

დიახ, უქმად ვიდრე წყალს გატანებულ ათასებს ყურადღება არ მიაქციეს ბორჯომის რაიონის საწარმოო კომბინატის უალკოჰოლო სასმელების საწარმოს მოიჯარეებმა.

აი რას ამბობს საწარმოო კომბინატის დირექტორი გიორგი ჩიჩინაძე: „ამ ზამთარს ლენინგრადიდან მივიღეთ უალკოჰოლო სასმელების ჩამოსასხმელი მაღალმწარმოებლური ტექნოლოგიური ხაზი, რომელიც საათში 3000 ბოთლს ავსებს.

ფაქტობრივად შესვენების შემდეგ ჩვენს მუშებს სამუშაო აღარ ჰქონდათ, რადგან უალკოჰოლო სასმელების ჩამოსხმის დღიური დავალება შესვენებამდე სრულდებოდა. აი, სწორედ მაშინ მიიპყრო ჩვენი ყურადღება დაბა წაღვერში გამომავალმა მინერალურმა წყალმა, რომელიც იმხანად პანსიონატ „ცისკრის“ ეზოში ხუთ ონკანიდან მოედინებოდა. ბევრი ადამიანი ხშირად ჩამოდიოდა ბორჯომიდან, რათა ეს წყალი ბოთლებში ჩაესხა და ჩამოეტანა. ჩვენ გადავწყვიტეთ ამ წყლის ბოთლებში ჩამოსხმა და ამ ბუნებრივი სასმელის ფართო მომხმარებლისათვის მიწოდება.

ასე დაიწყო ამბავი, რომელიც ამჟამად ქალაქ ბორჯომის ერთ-ერთ ღირსშესანიშნაობად იქცა. ბორჯომის ხეობის ეს ულამაზესი კუთხე ყოველწლიურად ათასობით ადამიანს იზიდავს. ისინი ჩამოდიან ბორჯომში, რათა ისარგებლონ ამ ბუნებრივი სასმელის სამკურნალო თვისებებით. ბევრი მათგანი ამ ადგილებში ჩამოსვლამდე ფიქრობდა, რომ ეს ჩვეულებრივი წყალია, მაგრამ ამ ადგილებში ჩამოსვლის შემდეგ ისინი ხედავენ, რომ ეს წყალი ნამდვილად სამკურნალო თვისებებით ხასიათდება.

ამ წყლის ბოთლებში ჩამოსხმა ჩვენ 1987 წლის ივნისში დავიწყეთ. ამ დროისათვის ჩვენ ბოთლებში ჩამოსხმული წყალი ათასობით მომხმარებელმა გამოსცადა. ბევრი მათგანი ამ წყლის ბოთლებს ჩვენ ადგილზე, საწარმოში მოდიოდა და ჩამოაქვთ. ბევრი ჩვენ ბოთლებს ფოსტით ითხოვს. ამ წყლის ბოთლებს ჩვენ ვაწვდით ბორჯომის, ახალციხის, ასპინძის, ადიგენის, ბაკურიანის, ბაკურციხის, ფარავნის, ხაშურის, ზესტაფონის, ქუთაისის, ონის, ამბროლაურის, ცაგერის, ლენტეხის, ცხინვალის, ახალგორის, ქარელის, გორის, ხაშურის,